PRISIEKUSIS VERTĖJAS

DR. WLADIMIR DE THIMÊ

Rua Direìta Nr. 36 **Telef. 2-6255**

Pašalina visas kliûtis juridinėje srity. Kas turite reikalą brazi lų įstaigose, kreipkitės į advokatą De Thime. Daro dokumentų vertimus į interiorą, prisiunčiant norimus išversti dokumentus ir 25$000 pinigais.

Daktaras

A. Jazara-Snege

(Maskvos gydytojas nuo 1914 m.) Vidaus ligos, chirurgija, ve nerijos ir moterų ligos.
Priėmimas nuo 9 — 12 v. ryt. ir 3 — 7 v. v.
LADEIRA PORTO GERAL 12 sobr. (kampas Boa Vista ir 25 de Março) 2 andar, salas 4 e 5 Gyv. butas ten pat 5 aukšte.
Tel. buto 2-5068.

PRISIEKUSIS VERTĖJAS.

MIGUEL OCOUGNE

Rua 15 de Novembro Nr. 32. **Tel. 2-6393**

Verčia iš visų kalbų įvairius dokumentus, kaip va: kontraktus, visokius liûdijimus ir t. t.

Paruošia įvairius dokumentus įvairiuose atsitikimuose: Chamadoms ir pilietybės įgijimui.

Dr. Paulo Liciardi

Santa Casa Gydytojas-Operatorius

SKILVIO, KEPENŲ, UTERO, OVARIJŲ, MĖNESINIŲ PER TURBACIJOS, HEMORAGIJOS, Sifilio ir veneriniu ligų gy dymas. REUMATIZMAS ir vyrų bei moterų chroniška ir aštri GONOREJA gydoma pagal naujausius medicinos pro cesus. Egzema, kojų prakaitavimas, cukraus liga. Bendras gydymas anemijos, liesumo, negalavimų, lytiško silpnumo ir t. t. Bendra chirurgija.

KONSULTORIJA: Praça da Sé, 14-2° andar, salas 12 ir 12-a. Tel. 2-5080. Nuo 14 iki 16 valandos.

Konsultorija ir gyvenamoji vieta RUA SILVA PINTO, 444 Priėmimas nuo 11 iki 12 val. ir nuo 16,30 ligi 20 valandos vakaro. Tel. 5-4175. KVIEČIAMAS VYKSTA Į NAMUS BET KURIĄ VALANDĄ DIENĄ IR NAKTĮ.

Dr. Adolpho Taubkin

ADVOKATAS

(Diplomuotas São Paulo fakulteto)

Civilinės ir prekybinės bylos, kontraktai, (ipotekos, žemės pirkimas ir pardavimas ir t. t.) skolų išreikalavimai ir visi kiti juridiniai reikalai.

Raštinė: Rua Direita Nr. 2, 2-as aukštas, salė 5.
Telef. 2-4214. Atidaryta: nuo 9 iki 11 ir nuo 3 iki 5 v. v.
KALBA LIETUVIŠKAI.

PIJAUS RUTKAUSKO

VYRIŠKŲ IR MOTERIŠKŲ RŪBŲ SIUVYKLA

„ROYAL"

Atlieka darbą greitai, sąžiningai, gražiai, punktualiai ir pigiau negu kitur. Siuvama pagal naujausių madų modelius. LIETUVIAMS NUOLAIDA.

Didelis įvairiausių medžiagų (vietinių ir užsieninių) pasirinkimas.

SIUVAME IR IŠSIMOKĖJIMUI LABAI LENGVOMIS SĄLYGOMIS. UŽEIKITE ĮSITIKINTI!

Rua Duque de Caxias Nr. 627 S. Paulo.

DANTISTAS

JOSE LEVKOVITS

Rua Silva Pinto, 264 sobr.
São Paulo. Tel. 5-4954

Diplomuotas Europoje ir São Pauly, su daugelio metų praktikos. — Blombuoja dantis už 10$000 su parcelana, arba sidab ru. — Darbas garantuotas. Trau kia dantis be skausmo už 5$000 Atidaryta dieną ir naktį.

Vokiečių fotografijų įstaiga

„BERNARDO"

Įsteigta 1890 metais

Atlieka įvairius darbus foto grafijų srity. Specialybė pa didinime, o taip pat su dažais.

Darbas greitas, sąžiningas ir pigus. Vyksta į namus fo tografijų reikalais. Daro iš fotografijų naujas.

ARTHUR SCMIDT

Rua S. Caetano, 447 (sen. nr. 111). Tel. 4-5576 S. Paulo

Didžiausia naujiena

Kiekvienam įsidėmėtina!

„Lietuvio" Administracijoje galima gauti įvairiausių LIETUVIŠKŲ KNYGŲ IR LIETUVIŠKŲ PLOKŠTELIŲ.

Knygų ir plokštelių pasirinkimas didžiausias ir kainos labai prieinamos. Užeikite įsitikinti. Atskirai skelbsime knygų ir plokštelių katalogą su kainomis. Taip pat galima gauti Lietuvos Vyčių ir šiaip įvairių paveikslų bei Lietuvos vaizdų atvirukų.

Knygos, vyčiai, paveikslai ir atvirukai užsakant siunčiami ir į provinciją registruotu siuntiniu. Už kiekvienos knygos ir paveikslo persiuntimą imama 800 reisų. Siunčiant didesnį kiekį persiuntimo išlaidos mažesnės.

Pinigus ir užsakymus siųsti šiuo adresu:

„LIETUVIS" CAIXA POSTAL 1767 SÃO PAULO. Asmeniškai kreiptis: Rua Bandeirantes, 474 S. Paulo.

Pastaba: Siunčiant pinigus reikia pažymėti laiške kokiam reikalui jie siunčiami ir nurodyti AIŠKU IR TIKSLU SAVO ADRESA. Plokštelės į provinciją nesiunčiamos.

Pasinaudokite proga šiandien pat!

Lietuviška

Spaustuvė

BALTICA

Labai pigiai ir gražiai atlieka visus spaustuvės darbus.

Lietuviams nuolaida.

Užeikite įsitikinti

A. BUMBLIS

R. João Theodoro, 194

TEL. 4-2640

Lietuviškos muzikos ir dainos koncertai

Gautos iš Kauno naujausios lietuviškos plokštelės (Demonstruojamos su garsiakalbe mašina)

SEKMADIENIAIS, ŠVENTADIENIAIS IR VISOMIS DIENOMIS NUO 2 VALANDŲ DIENOS! VAKARAIS STYGŲ ORKESTRAS (TRIO)

Lietuvių Užeigoje

BAR RIO BRANCO

Rua Visc. Rio Branco, 461 Tel. 4-2435
S. Paulo.

Sklypai Villa Lucia

Villa Prudentes rajonas neapsakomai progresuoja. Gera padėtis — didelė ateitis. Liko nedaug sklypų.

Parduodame prieinamomis išsimokėjimo geriausiomis sąlygomis, mėnesinėmis ratomis per 7 metus be užstato, su mažu įnašu. Pasinaudokite proga. Duodame medžiagą greitai statybai.

Bondės Villa Prudente ir autobusai Villa Zelina.

Raštinė Vietoje.

„Lietuvis" ir lietuviški laikraščiai pardavinėjami:

SÃO PAULO MIESTE:

1. Ant Largo da Sé prie laikrodžio ir «bondžių» galerijos; 2. Prie centralinio pašto laiptų ir kampo. Bom Retiro rajone: 1. Baužio krautuvėje, 2. Silva Pinto ir Rua J. Paulino laikraščių kioske, 3. «Josė Paulino» vaistinėje, 4. Genevičiaus krautuvėje, 5. prie Luz tilto, 6. Luz stoties kioske. Mokos rajone: 1. Rua da Moóca ir av. Paes de Barros kampo laikraščių kioske, 2. Dr. V. Kudirkos mokykloje. V. BELOS IR V. ZELINOS Rajone: 1. Vygelio krautuvėje, 2. Vytauto Didžiojo mokykl. V. ANASTAZIJOS rajone: 1. Lapos kioske, (Lapoje) 2. Kirilausko krautuvėje ir pas Skadą. NORTE IR BRAZ stoties kioskuose. SÃO CAETANO stoties kioske. PARQUE DAS NAÇÕES Maironio lietuvių mokykloje, SANTOS MIESTE: Santos stoties kioske. RIO DE JANEIRO MIESTE: 1. Pas p. p. Ramanauskus, rua Bella 130 ir Largo da Lapa, av. Mėm de Sa kampo laikraščių kioske. Kol. Barão de Antonina: 1. Pas V. Klimanską.

PASTABA: Be aukščiau paminėtų vietų «Lietuvį» ir laikraščius iš Lietuvos bei kitur pardavinėja mûsų platintojai visuose lietuviais apgyventuose rajonuose išnešiodami po namus.

Seniausia Lietuviška Siûvykla Mùsų Kolonijoj

„KAUNAS"

Kaune diplomuoto siuvėjo JUOZO ŠLIKTOS



Didelis gerų ir moderniškų medžiagų pasirinkimas.

Medžiagas perku didelėmis partijomis pigiau, todėl ir kostiumai mûsų siûvykloje pigiau, kaip kitur.

Taip pat turime gatavų kostiumų ir kelnių šlapintos medžiagos siûtų mûsų siûvykloje.

Kelnės ant užsakymo vilnonės medžiagos tik 38$000.

Rua Duque de Caxias Nr. 40 (Prie Sorocabano stoties) S. Paulo

Laivakortės į Lietuva ir iš Lietuvos pigiausiomis kainomis

Laivų išėjimas į Europą

Astrida	29.	7.	38.
Olimpier	29.	8.	38.

Kainos pigios.

Parduodame laivakortes pigiausiomis, negu kur kitur kainomis. Duodame patarimų visais išeivybės klausimais. Negalintiems atvykti į São Paulo į užklausimus atsakome raštu. Rašyt galima lietuviškai arba kuria nors kita kalba.

Darome pinigines perlaidas į Lietuvą litais per Lietuvos Banką.

Perkame ir parduodame dolerius ir kitą svetimą valiutą geriausiomis kainomis. Šamados. Patarnavimas greitas ir sąžiningas.

CASA BANCARIA J. FRIZZO E C-IA Įkurta 1900 m.

Rua Maua 207 kampas rua Conceição prie pat Luz stoties.

Įstaigos darbo teisingumas garantuotas 100:000$000, kurie padėti valstybės banke. Kalbame lietuviškai.
Įstaiga atdara kasdien nuo 8 val. ryto iki 6 val. vakaro, sekmadieniais tik ligi 12 val.



Lietuvių S-gos Brazilijoj Organas
Leidėjas: LIETUVIU S-GA BRAZILIJOJ
Atsakomasis redaktorius
Dr. Egaz Muniz Moreira Landim
Faktinas Redaktorius
Stasys Vancevičius
Rankraščius redakcija taiso savo nuožiūra. Nesunaudotų rankraščių nesaugo ir savo lėšomis negrąžina.

LIETUVIS

O maior e mais antigo jornal lithuano na America do Sul
Didžiausias ir seniausias lietuvių laikraštis Pietų Amerikoje.

Prenumeratos kaina:
Brazilijoj metams 12 milreisų, pusmečiui 6$000. Pietų ir Siaurės Amerikoje: metams 15 milreisų, pusm. 8 milr.
Lietuvoje ir kitur užsieny metams 20 milr pusmečiui 10 milr.
REDAKCIJOS IR ADMINISTRACIJOS ADRESAS:
Rua Bandeirantes, 474 Tel. 4-3925
Caixa Postal 1764 São Paulo.

10-ti METAI. | SÃO PAULO, 1938 m. Rugpiūčio - Agosto men. 6 d. | NR. 32 (500)

Pusė Tûkstančio.

Štai, išleidžiame 500-nį «Lietuvio» numerį. Šį kuklų, bet labai svarbų mûsų spaudos gyvenime jubiliejų minėdami išleidžiame «Lietuvį» 12 puslapių ir iliustruojame jį žymesniųjų mûsų bendradarbių ir korespontų atvaizdais.

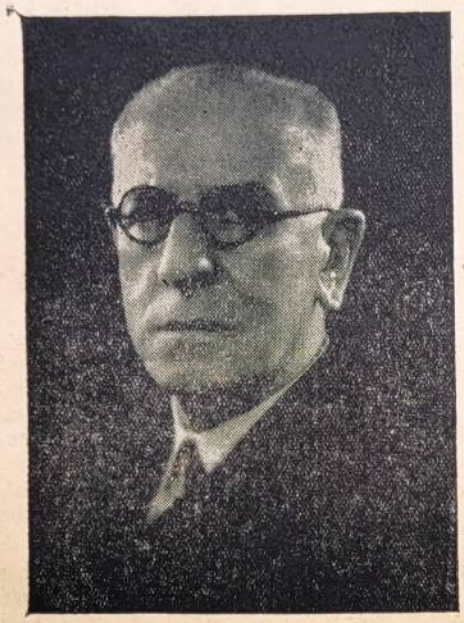
Mes nepaprastai džiaugiamės, kad «Lietuvis», sulaukęs 500-tinio numerio žymiai sustiprėjo, išaugo, tvirtai atsistojo ant kojų ir suburė aplink save visas žymiausias mûsų kolonijos inteligentinias pajėgas. Šiandien «Lietuvis» skaitosi ne tik seniausiu, bet didžiausiu ir plačiausiai skaitomu savaitraščiu Pietų Amerikoje. «Lietuvį» pamėgo ne tik visai susipratę Brazilijos lietuviai, bet taip pat plačiai jį skaito Argentinos, Urugvajaus ir kitų Pietų Amerikos kolonijų lietuviai.

„Lietuvis" visą laiką buvo ir yra mûsų kolonijos gyvenimo veidrodžiu, geriausiu lietuvių draugu ir bičiuliu. Tik dėl to jam pavyko aplink save suburti tokį didelį ir stiprų nuolatinių bendradarbių, pasišventusių spaudos darbininkų kadrą. Šiame numery dedami „Lietuvio" bendradarbių ir korespondentų atvaizdai aiškiai rodo, koks didelis ir stiprus yra mûsų laikraščio intelektualinis pajėgumas. Jeigu šiandien „Lietuvis" pasidarė dideliu, rimtu, įdomiu ir visų lietuvių mėgiamiausiu laikraščiu, tai čia didelis nuopelnas mûsų nuolatinių bendradarbių ir korespondentų, kurie savo kropščiu darbu prisidėjo prie laikraščio tobûlinimo ir įvairinimo. Mûsų laikraštis, kaip ir visi lietuvių išeivių laikraščiai, ekonominiai skursdams niekam nemoka ir negali mokėti jokių honorarų. Visi mûsų bendradarbiai ir korespondentai rašo ir dirba tik iš pasišventimo. Dabar „Lietuvyje" bendradarbiauja visi žymiausi lietuvių kolonijos veikėjai. „Lietuvį" plačiai skaito visi susipratę lietuviai.

Pusė tûkstančio rimto lietuviško laikraščio numerių yra didelis įnašas į mûsų kolonijos kultûrinį lobį. Jei mes pavartysime tuos penkis šimtus numerių, išleistų beveik dešimtiės metų laikotarpyje, tai pamatysime, kad «Lietuvyje» buvo iškelta visi svarbesnieji sumanymai, darbai ir įvykiai. «Lietuvio» skiltyse visada buvo gvildenami gyvybiniai mûsų gyvenimo reikalai. «Lietuvis» stovėjo ir stovi mûsų tautiečių reikalų sargyboje. Jis yra tikras lietuvio išeivio švyturys ir kelrodis į geresnį, laimingesnį rytojų.

Mes su visais skaitytojais, bendradarbiais ir su visa lietuvių kolonija džiaugiamės ir didžiuojamės «Lietuvio» laimėjimais ir nuoširdžiai kviečiame visus lietuvius dar daugiau pamėgti ir pamilti lietuvišką spausdintą žodį, dar su didesniu pasišventimu dirbti mûsų kolonijos ir tautos labui. Kuo daugiau mes visi mûsų laikraštį pamėgsime, paremsime, tuo jis bus didesnis, gražesnis, įdomesnis ir įvairesnis.

Redakcija.



DR. SYNESIO RANGEL PESTANA,
São Paulo ligoninės „Santa Casa" direktorius, ir Baltijos Valstybių Draugų S-gos pirmininkas
Didelis Lietuvių kolonijos bičiulis ir mûsų laikraščio draugas.



Advokatas RAPOLAS SKIPITIS,
DULR pirmininkas. Dabar vieši mûsų kolonijoj.



Lietuvos Respublikos Konsulas p. A. POLIŠAITIS.

Prasidėjo karas tarp Soviėtų Rusijos ir Japonijos.

Po įvykusių kelių incidentų Mandžurijos ir Sovietų Rusijos pasieny paskutinėmis dienomis tarp Japonijos ir Sovietų prasidėjo beveik tikras karas. Taikiu bûdu incidentų likviduoti nepavyko. Sovietų Rusijos ir Japonijos pasienio kariuomenės dalys smarkiai susikibo. Sovietų karo lėktuvai pradėjo bombarduoti Mandžûrijos pasienio miestus ir japonų karioumenės dalis. Japonai skubiai koncentruoja savo kariuomenę ir stengiasi išvaryti Sovietų kariuomenę iš užimtų sričių. Per kelis smarkius susirėmimus žuvo nemaža kariuomenės iš abiejų pusių.

Tuo tarpu oficialus karas dar nepaskelbtas, tačiau manoma, kad Sovietai su Japonija greitai pradės rimtai kariauti. Japonijos priešlėktuvinės apsaugos vadovybė įsakė užgesinti Tokio ir Jokohamos miestų iliuminacijas. Japonai bijo, kad Sovietų lėktuvai nepradėtų bomborduoti šių dviejų didžiausių Japonijos miestų.

Kadangi dabar Japonija kariauja su Kinija, tai vargiai ar ji galės atsilaikyti prieš Sovietus.

DULR Pirmininko misija Pietų Amerikoje

DULR Pirmininkas p. R. Skipitis, atvykęs į São Paulo, priėmė „Lietuvio" bendradarbį, kuriam plačiai papasakojo apie savo kelionės tikslą ir misiją Pietų Amerikoje. Dėl vietos stokos pasikalbėjimo į šį numerį įdėti negalėjome. Įdėsime sekančiam numery.



Gen. gyd. V. NAGEVIČIUS,
vienas iš žymiausių Lietuvos kariuomenės veteranų, „Lietuvio" bendradarbis ir didelis mûsų kolonijos bičiulis.

Užmuštas garsusis Lampijonas.

Brazilijos šiaurės estadose jau daug metų, kaip siaučia garsi, gerai apginkluota banditų ir plėšikų gauja, kuriai vadovauja garsusis Lampeão. Ši plėšikų gauja susidedanti iš 100 su viršum žmonių. Lampeão visą laiką buvo Brazilijos šiaurės mažai apgyventų sričių pabaisa. Jis užpuldinėdavo ir plėšdavo fazendas ir net miestelius. Nežiûrint didelių pastangų, Lampeão nieks negalėjo pagauti nei nušauti. Spaudoje jau daug kartų buvo pasklidę gandai apie jo užmušimą, bet vis pasirodydavo, kad tai tik... gandai. Lampijonas bis bûvo gyvas ir be paliovos plėšdavo ir žudydavo.

Paskutinėmis dienomis Lampijonui ir jo bandai gaudyti buvo suorganizuotas didelis bûrys kariuomenės. Kariuomenė susidûrė su Lampijono gauja ir smarkiai susirėmė. Per susirėmimą, kuris tęsėsi ilgą laiką, šį kartą Lampijonas ir keliolika jo banditų žuvo. Dabar Lampijono žuvimas oficialiai patvirtintas. Lampijoną nužudyti pasisekė, tačiau jo bandos dalis pabėgo į dykumas ir iš ten vėl pradėjo persekioti ir plėšti ramius gyventojus. keršydama už vado nužudymą.

Apie Lampijono žuvimą labai plačiai rašo visi Brazilijos laikraščiai.

Palestinoje vis dar neramu.

Laikraščiai praneša, kad Palestinoje neramumai ir nuolatiniai konfliktai tarp arabų teroristų ir policijos vis dar tebesitęsia. Anglų policija ir kariuomenė imasi griežtų žygių prieš teroristus. Per paskutinį susirėmimą labai daug teroristų užmušta ir dar daugiau sužeista.

Kiniečiai nenustoja vîltiės.

Kilus naujam konfliktui tarp Japonijos ir Sovietų Rusijos, kiniečiai pradėjo atsigauti ir skubiai koncentruoja savo kariuomenę visuose svarbesniuose frontuose. Kiniečiai tikisi, kad kilus karui tarp Sovietų ir Japonijos, jie Japonijai suduosią mirtiną smûgį.

Nors japonų karo vadovybė tvirtina, kad Japonija nesibijanti ir Sovietų, tačiau nėra abejonės, kad kariaudama tuo pačiu laiku su dviem milžiniškom valstybėm turės karą pralaimėti.

Iš Lietuvos

Jubilėjinė skautų tautinė stovykla.

Antroji jubiliejinė skautų tautinė stovykla Aukštojoje Panemunėje (prie Kauno) pasibaigė liepos 17 d., o skaučių pirmoji jubiliejinė tautinė stovykla Pažaislyje (taip pat prie Kauno) pasibaigė liepos 20 d. Abi stovyklos buvo surengtos Lietuvos 20 metų nepriklausomybei paminėti. Šiose stovyklose, kur stovyklavo ir nemaža užsieniečių svečių skaučių ir skautų, buvo atsilankęs Respublikos Prezidentas Antanas Smetona, kuris yra Lietuvos skautų sąjungos Šefas.

5 Metai nuo Dariaus -- Girėno transatlantinio žygio.

Šiemet liepos 17 d. sukako 5 metai nuo Dariaus ir Girėno transatlantinio žygio lėktuvu į tėvynę. Šis jų garbingas žygis Kaune buvo atitinkamai paminėtas. Liepos 16 d. už jų vėles Įgulos bažnyčioje buvo atlaikytos gedulingos pamaldos, o liepos 17 d. buvo iškilmingai pažymėta numatomo statyti jiems paminklo vieta. Paminklas bus pastatytas iki ateinančios vasaros. Dariaus ir Girėno žuvimo paminėjimui Valstybės Radiofone buvo pritaikyta programa.

Klaipėdoje įvyko didžiulė rajoninė dainų šventė.

Liepos 10 d. Klaipėdoje įvyko didžiulė rajoninė dainų šventė, kurioje dalyvavo apie 3000 dainininkų. Taip pat didelį pasisekimą turėjo amerikiečių „Pirmyn" choras, kuris vedamas Steponavičiaus koncertavo prieš dešimtį tūkstančių žiūrovų aikštėje ir prieš 2000 — Vytauto Didžiojo gimnazijos salėje.

Steigs dar keturias sanatorijas.

Socialinio draudimo įstaigų vadovybių suvažiavimas kelia klausimą steigti kaulų tuberkuliozui gydyti sanatorijas Varėnoje, Birštone, Likėnuose ir kur nors pajūryje.

Veto prieš įstatymą kovai su nedarbu klaipėdoj.

Klaipėdos krašto gubernatorius šių metų birželio 25 d. aktu pareiškė veto prieš krašto seimelio šių metų gegužės 25 d priimtą įstatymą kovai su nedarbu.

Minėto įstatymo šeštu ir septintu paragrafais, tarp kitko, nustatyta, kad Klaipėdos krašte į bet kokios rūšies įmonę gali būti priimami tik tokie darbininkai, kurie turi darbo kortelę ir kad toji kortelė gali būti vienam iš jų duodama, o kitam neduodama. Tai yra priešinga Lietuvos konstitucijos 52 straipsniui ir Klaipėdos krašto statuto šeštam straipsniui.

4000 darbininkų sausina Lietuvos žemes.

Šiais metais visoje Lietuvoje vykdomi dideli melioracijos darbai. Stambesnieji nusausinimo darbai vykdomi Kauno, Marijampolės, Ukmergės, Panevėžio, Biržų, Šaulių, Kėdainių, Raseinių, Tauragės ir Telšių apygardose. Šių metų nusausinimo darbams vykdyti pagal Žemės tvarkymo Departamento parengtą ir jau visame krašte vykdomą žemės nusausinimo planą paskirta 2.000.000 litų.

Visose apygardose be stambesniųjų nusausinimo darbų, plačiai vykdomi ir smulkesnieji darbai, atliekami pačių ūkininkų lėšomis. Šiems darbams paskatinti Žemės Ūkio Ministerija duoda nedideles pašalpas.

Tikimasi, kad ir šiais metais bus nusausinta nemažiaus, kaip 30.000 ha žemės. Be melioracijos darbų šiais metais pradėti tyrinėjimo darbai ir naujiems nusausinimo projektams parengti. Drenažo darbai visose apygardose vykdomi tuo pačiu spartumu, kaip ir iki šiol.

Žemės Tvarkymo Departamento žiniomis, prie visų šių darbų šiuo metu dirba apie 4000 darbininkų. Jų nemaža dalis iš kaimų, kiti atvykę iš įvairių miestelių. Nusausinimo darbams apygardose šiemet vadovauja apie 150 kultūrtechnikų.

Melioracijos darbai paprastai kasmet užsitęsia ligi lapkričio mėn. 1 d.

Dvi Lietuvos bylos Hagoje.

Neseniai Hagoje posėdžiavo Tarptautinio Tribunolo patariamoji komisija, kuri svarstė Lietuvių — Danų ginčą dėl atlyginimo už danų firmos pastatytą Telšių Kretingos geležinkelį. Su danais buvo sutarta už geležinkelio pastatymą mokėti doleriais. Taip ir mokama, bet nuvertinus dolerį, danai reikalauja kad būtų mokama aukso doleriais.

Komisijos rezoliucija bus netrukus paskelbta. Jei komisijos patarimo šalys nepriims, tai byla bus perkelta į Tarptautinį Tribunolą spręsti ją teisiamajame posėdyje.

Kartu buvo svarstomas ir Lietuvių — Estų ginčas dėl geležinkelio Panevėžys — Utena. Į šį geležinkelį pretenduoja viena bendrovė, kuri turi buveinę Estijoj. Šis ginčas buvo svarstomas ne iš esmės, o tik dėl proceso (bylos eigos) tvarkos.

Lietuvos agentas, prof. Mandelštamas, įrodinėjo, kad estų firmos iškeltoji byla pirmiau turi būti sprendžiama Lietuvos teisme, ir, tik su Lietuvos teismo sprendimu nesutikus, šalys gali kreiptis į Hagos Tribunolą.

Estų agentas teigė, kad Lietuvos Valstybės Taryba šioje byloje pasisakė Estų firmos nenaudai ir to jau pakanka ginčui perkelti į Tarptautinį Tribunolą.

Svarbus žemės reformos istatymo pakeitimas.

Ministrų Taryba priėmė žemės reformos įstatymo papildymą, kuris turi didelės reikšmės. Tuo papildymu, bežemiams ir mažažemiams, turintiems teisę veikiančiu įstatymu žemės gauti, kai jie perka žemės iš Žemės Banko, gali gauti pašalpos iki 30% mokamos už žemę sumos. Taip pat bus apmokami procentai už tą pirkinio kainos dalį, kurią Žemės Bankas išdėstys mokėti per eilę metų.

Prie įstatymo pakeitimo pridėtas žemės ūkio ministro aiškinamasis raštas, kuriame sakoma, kad Lietuvoj yra daug turinčių teisės įsigyti žemės pagal žemės reformos įstatymą ir kad reikalinga jiems pagelbėti teikiant pašalpas. Tam reikalui Žemės Reformos Valdyba skirs specialias sumas. Pirmoj eilėj bus parduodamos žemės iš parceliuojamų dvarų. Ir tokių žemių yra per 3800 ha.

TIK «LIETUVĮ» SKAITYDAMAS VISKĄ ŽINOSI.

Ūkininkai jau stato darbininkams namelius.

Kai kurių valsčių ūkininkai susirūpino darbininkų apgyvendinimu savo ūkiuose. Jie savo lėšomis stato darbininkams namelius.

Kiti ūkininkai tikisi gauti valdžios pašalpą ir tik tada tokius namelius pastatyti.

P. Lozoraitienė Vilniuje.

Be kitų, į Vilnių a. a. inž. Vytauto Vileišio palaikus nulydėjo ir užsienių reikalų ministro žmona ponia Lozoraitienė. Patyręs apie tai, Vilniaus Storasta padarė poniai Lozoraitienei oficialų vizitą.

Šelps kalinių šeimas.

Atitinkamose įstaigose iškeltas sumanymas teikti pašalpas šeimoms, kurių vyrai arba tėvai, kaip maitintojai, bus nuteisti kalėti arba nubausti administratyviu būdu ir dėl to negalės maitinti savo šeimų. Netrukus bus sušauktas pasitarimas lėšų klausimą išspręsti.

Lietuvos -- Lenkijos prekyba.

Iš tikrų šaltinių teko patirti, kad Lietuvos Lenkijos prekybos sutarties objektas siaks 20 — 25 milijonus litų. Lenkai žada pirkti Lietuvos bekonus ir juos pereksportuoti Anglijai, nes Lenkija neišnaudoja jai suteiktų kontigentų. Be to, lenkai nori pirkti linų sėmenis. Didelę vietą užims tranzitas per Lietuvą ir plukdymas Nemunu. Lietuva galėtų pirkti Lenkijoj dalį anglies, geležies, manufaktūros ir naftos.

Mūsų delegacija į Varšuvą išvyko penktadienį.

Žinios-žinelės iš Lietuvos.

— Po lenkų ultimatumo Lietuvos visuomenė dar labiau susirūpino savo krašto gynimo stiprinimu ir ginkluotų pajėgų rėmimu, aukojant Ginklų Fondui. Aukos Ginklų Fondui ligi paskutiniųjų dienų vienodo intensyvumu plaukia. Per vieną birželio mėnesį suaukota 1.074.202 Lt.

Susisiekimo ministras išleido įsakymą, kad vykdant ministerijos statybas visur būtų saugomas lietuviškas stilius ir kad visa statybinė medžiaga, kiek tai galima, būtų imama iš vietinės žaliavos.

— Lietuvos vyriausybė, vykdydama užsienio prekybos planą, sudarinėja su kitomis valstybėmis prekybos sutartis. Šiomis dienomis Briuselyje pasirašyta nauja Lietuvos Belgijos prekybos sutartis. Taip pat šiuo metu vyksta Varšuvoje derybos dėl Lietuvos Lenkijos prekybos sutarties.

— Pernai pradėti statyti Klaipėdos Pedagoginio instituto sporto rūmai šiuo metu baigiami įrengti. Rūmai gražiai baltai dažyti. Tai tikra Klaipėdos puošmena naujo miesto statybos rajone. Rūmai pastatyti pagal naujausius technikos ir kūno kultūros, higienos reikalavimu.

— Klaipėdos prekybos ir pramonės rūmai iškėlė savotiškai įdomų reikalavimą. Direktorija dar krizės laikais iš visų mokėtojų pradėjo imti visų mokesčių priedą — krizės mokestį iš 50% normalaus mokesčio. Dabar rūmai prašo tą krizės mokestį sumažinti per pusę.

VISI SKAITO TIK SENIAUSIA IR DIDŽIAUSIA PIETŲ AMERIKOS LAIKRAŠTĮ „LIETUVIS"

Daktaras iš San Michele.

(Fragmentas iš knygos „San Michele Knyga")

Alex Munthe.

Madinis Daktaras.

(Tąsa iš 31 nr.)

Jis atsistojo lovoje ir beviltišku mostu susiėmė rankomis smilkinius. Jo veido išraiška pasikeitė, gyvulio kaukė buvo nuritusi, prieš mano akis buvo žmogiškas padaras, kuris grūmėsi su mirtimi. Jis buvo pasidaręs man toks artimas, jog net buvo praradęs tą vienintėlę privilegiją, kurią mūsų Visagalis Dievas suteikė gyvuliams, kaipo atpildą už kančias, kurias jiems padaro žmogus — ramybėje mirti. Jo agonija buvo baisi; jis merdėjo ilgai, smaugiamas to paties budelio, tos pačios Mirties, kurią taip dažnai matydavau dirbant savo darbą Sainte Claire palatoje. Ją gerai pažinau iš jos lėto rankos gniaužto.

O kas toliau? Kas toliau dėjosi mano bičiuliui Jackui? Žinau, kad jo išdžiūvęs kūnas pateko į Anatomijos Institutą ir kad jo skeletas plačia kiaušo dėže dar tebestovi Dupuytreno muziejuje... Bet... ar tai viskas?

PACIJENTAI.

Žavu gyventi Paryžiuje, jei priklausai au Paris qui s'amuse, (Paryžiui, kuris linksminasi) tačiau, jei priklausai au Paris qui travaille, (kuris dirba) dalykas atrodo kitas. Ypač, jei Villette kvartale kovoji su šiltinės epidemija šimtų skandinavų tarpe ir Montparnasse kvartale su difteritu tarp savo bičiulių italų su jų nesuskaitomais vaikais. Taip pat ir skandinavams Villette kvartale netrūko vaikų, o tos negausios šeimos, kurios jų neturėjo, tarytum tyčia būtų pasirinkusios tą momentą, kad jų dovanotų pasauliui dažnai pasikviesdami į pagalbą kaip tik mane, bet ne akušerės. Kas buvo per mažas šiltinei, tas susigriebdavo skarlatiną ar bent kokliušą. Žinoma, niekas neturėjo pinigų užsimokėti prancūzų gydytojui, todėl jais rūpintis reikėjo man. Dariau, ką galėjau, o tai nebuvo joks malonumas. Vien tik Villette buvo daugiau kaip trisdešimt susirgimų šiltine skandinavų darbininkijoje. O vis dėl to dar išsitarbuodavau kiekvieną sekmadienį nueiti į švedų bažnyčią, kad padaryčiau malonumą savo bičiuliui švedų pastoriui, kuris sakydavo, kad reikia duoti gerą pavyzdį kitiems.

Maldininkai buvo per pusę ištirpę, antra pusė sirgo ar turėjo ką nors slaugyti. Pastorius nuo ryto ligi vakaro ėjo per ligonis ir vargšus, jiems padėdamas ar suramindamas. Geresnės širdies žmogaus niekumet nebuvau matęs, be to, jo piniginė visumet buvo tuščia. Vienintėlis atlyginimas, kurį jis gavo, buvo parsigabentos į namus ligos. Iš jo aštuonių vaikų du vyresnieji gavo šiltinę, penki apsikrėtė skarlatina, o naujagimis buvo prarijęs dviejų frankų pinigą ir ko nemirė nuo žarnų užgliti mo. Paskum vieną dieną Švedų konsulas, nedidelis labai romus ir taikus žmogelis, netikėtai išsikraustė iš proto ir, pasakysiu čia be ko kita, vos manęs nenudobė. Bet šitą istoriją jums kitą kartą papasakosiu.

Tenai, Montparnasse kvartale, dalykai buvo dar rimtesni, nors darbas ten atrodė lengvesnis. Gėdydamasis turiu prisipažinti, kad aš su tais vargšais italais daug geriau sutardavau, negu su savo tautiečiais, su kuriais dažnai būdavo sunku susikalbėti, be to, jie niurzgos, niekuo nepatenkinti, labai reiklūs ir savimylos. Priešingai, italai, kurie iš savo tėvynės beveik nieko ne būdavo atsinešę be savo išbandytos kantrybės, linksmumo ir žavių manierų, būdavo visumet patenkinti ir dėkingi, o savo tarpe jaudinamai paslaugūs. Kai Salvatorės šeimoje pasirodė difteritas, Arcangelo Fusco, gatvių šlavėjas, tučtuojau metė šluotą į kampą ir pasidarė jų visų atsidavusia gailestingąja seserim. Trys mažos mergaitės apsirgo difteritu vyresnioji mirė, o kitą dieną pati motina, pervargusi ir išsikamavusi, gavo tą baisią ligą. Tik Petruccio, nelaimės kūdikis, paraližuotas idiotas, nesuvokiama Dievo valia išliko sveikas.

(B. d.)

Dr. Synesio Rangel Pestana Sveikina „Lietuvi“

Baltijos Valstybių Draugų S-gos Garbės Pirmininkas, Gedemino Ordeno Kavalierius Dr. Synesio Rangel Pestana, „Lietuvio“ 500-nio numerio proga atsiuntė sveikinimą kurį čia žemiau dedame.

Dr. Synesio Rangel Pestana yra didelis mûsų kolonijos bičiulis ir draugas.

Prezado Amigo Sr. Stasys Vancevičius

Illustre Redactor do Lietuvis.

Commemorando hoje o seu interessante semanario o numero quinhentos de sua publicação, não deve passar despercebida a data que assignala mais uma etapa vencida pelo maior e mais antigo jornal da operosa Colonia lithuana de S. Paulo, fundado em 1929.

O que representa essa data memoravèl, de esforços e abnegação do seu actual redactor, só pódem avaliar com justiça e segurança os elementos bons da colonia e os amigos sinceros do nobre paiz baltico, que são testemunhos da acção intelligente e tenaz do illustre jornalista e dos seus collaboradores em pròl da intensificação do intercambio cultural entre o Brasil e a Lithuania, da harmonia e da elevação moral da colonia lithuana de S. Paulo, para collocal-a no logar que merece entre as colonias estrangeiras aqui domiciliadas.

A prova de que o brilhante semanario Lietuvis ten conseguido com honra e distincção áquelle objectivo é o facto de ter quasi dez annos de existencia, de manter uma tiragem de 1.500 exemplares, mais ou monos, augmentando cada vez mais a estima de que gosa, entre lithuanos e brasileiros o seu talentoso redactor.

Um dos fins da Sociedade dos Amigos dos Estados Balticos, da qual fui um dos fundadores e seu primeiro prezidente, è justamente promover e intensificar o intercambio cultural e commercial entre o Brasil e os Paizes Balticos. Porisso, como prezidente honorario d'aquella Sociedade, tenho o maior prazer em proclamar o valor dos serviços prestados pelo ilustre jornalista Stasys Vancevičius por intermedio do seu reputado semanario, Lietuvis, em fafor da propaganda da Lithuania entre nòs e do estreitamento das relações entre aquella heroica nação amiga e o meu querido torrão natal.

Minhas cordeaes felicitações pela data que hoje commemora o interesante jornal, com os mais ardentes votos pela prospriedade sempre crescente de Lietuvis e pela felecidade pessoal do seu dedicado redactor e dos seus illustres collaboradores.

Um cordeal abraço do admirador e Amigo grato.

Dr. Synesio Rangel Pestana
Grande Official da Ordem do Grão Duque
Gedeminas da Lithuania.



POVILAS GAUČYS,
buvęs Lietuvos Konsulas S. Paulo, „Lietuvio“ bendradarbis.

„Vilnies“ S-gos sveikinimas „Lietuvjui“

Rio de Janeiro lietuvių sąjunga „Vilnis“ sveikina savaitraštį «Lietuvį» jo 500-tinio numerio proga ir linki laikraščiui, jo redaktoriams, bendradarbiams ir visiems skaitytojams geriausio pasisekimo. Teauga «Lietuvis», teskleidžia mûsų išeivių tarpe brolišką meilę, lietuvišką susipratimą, šviesą ir tevirsta pirmuo ju lietuvišku dienraščiu Pietų Amerikoje.

„Vilnies“ S-gos Valdyba.



L. JAKIŪNAITĖ,
„Lietuvio“ administratorė

Sveikinimas·

«Lietuvio» 500-tinio numerio proga sveikinu šio laikraščio redaktorius, bendradarbius ir prietelius, linkėdamas ir toliau sėkmingai ir nenuilstamai dirbti mûsų kolonijos ir mûsų išeivių labui.

J. Saurusaitis
„Vilnies“ S-gos Pirmininkas.

Mano mintys apie „Lietuvi“.

Brazilijoj šiuo laiku išeina trys lietuviški savaitraščiai. Bet jei gu pavartysime juos visus, tai aiškiai pamatysime, kuris iš jų yra vertas rimto ir įdomaus laikraščio vardo. Dabar jau kiekvienas susipratęs lietuvis skaitytojas pripažins, kad «Lietuvis» neturi sau lygaus lietuviško laikraščio ne tik Brazilijoj, bet gal ir visoj Pietų Amerikoj. «Lietuvis» dabar išeina didelis, gražus, jame yra daugybė gražių pasiskaitymų, teisingų ir įdomių žinių iš Lietuvos, Brazilijos, v so pasaulio ir iš mûsų kolonijos gyvenimo. «Lietuvyje», kaip veidrody atspindi visas mûsų išeivių gyvenimas, siekimai ir darbai.

Kiti du lietuviški laikraštukai «Šviesa» ir «Aidas» yra visai maži ir juose skaitytojas nieko gero, apart nuolatinių šmeižtų ir koliojimų, neranda. Dėl to jie paskutiniu metu visai susmuko ir nedaug kas juos teskaito.

«Lietuvį» skaitau jau daug metų ir jis yra mano geriausias bičiulis ir mylimiausias draugas. Aš šia proga linkėčiau, kad «Lietuvis» greitai pradėtų eiti jei ne kasdien, tai bent du kartu į savaitę. «Lietuvio» redaktoriui ir bendradarbiams linkiu geriausio pasisekimo ir asmeniškos laimės, o visiems skaitytojams — broliams lietuviams linkiu dar daugiau pamilti mûsų laikraštį «Lietuvį», lietuvišką spausdintą žodį.

P. Daunoras.
Joaquim Tavora, Paranapanema, Paranà

Vokiečių Šiaurės rasės žmogus nelinkęs į vedybas.

Vokiečių spauda aprašo Muencheno universiteto profesoriaus ir vokiečių rasės draugijos pirmininko bei Muencheno psichiatrinio tyrimo instituto vedėjo ir dr. Luendino pareiškimus spaudai. Tasai vokiečių tautos rasės žinovas sako, kad įvairiose srityse vokiečių tauta yra sumišusi su kitomis rasėmis ir dėl to jos palinkimai yra vietos atžvilgiu gana skirtingi. Kaip gana apgailėtiną dalyką jis paminėjo, kad tų Vokietijos vietų gyventojai, kurie daugiau turi šiaurės rasės kraujo, nėra linkę į vedybas. Vokietijos šiaurės žmogus esąs su didesne iniciatyva, labiau mėgstąs visokius nuotikius ir esąs drąsesnis. Jo kûrybinis aktingumas dažnai išeinąs jo šeimos sudarymo sąskaiton. Pasak minėto profesoriaus dr. Luedino, vokiečių tautai tai esąs didelis nuostolis. nes šiaurės rasės žmonės nesą linkę turėti daug vaikų. Jo tyrimai tačiau parodę, kad gabesni vaikai būna iš gausingesnių šeimų, o ne iš tų, kuriose yra mažiau vaikų arba kurios teturi tik po du vaikus.



STASYS VANCEVIČIUS,
„Lietuvio“ Redaktorius.

500.

Sveiki, broliai!
Sveikos, sesės! —
Sveikinu visus,
kurie skaitote «Lietuvį»
ir mano raštus.

Jau išėjo penki šimtai
numerių puikių,
Mûs «Lietuvis» jau nudirbo
daug kilnių darbų.

Bloga peikė daugel kartų,
O kas gera gyrė.
Dėl to daugel nemalonių
nuo priešų patyrė.

Proga šios didžiosios šventės
kviečiu Jus visus:
Pirkit, platinkit „Lietuvį“,
raginkit kitus.

O „Lietuvis“ —
Jûsų draugas
lankysis pas Jus,
Mûs „Lietuvis“
smarkiai augdams
dar didesnis bus!

Jalinskaitis
São Paulo — Brazilija.

Kiekvieno susipratusio lietuvio pareiga yra ne tik skaityti laikraštį, bet ir laiku apsimokėti už prenumeratą. Kas mokestį už prenumeratą laiku neapmoka, tas daro skriaudą ne vien laikraščiui, bet ir jį skaitančiai visuomenei.

DR. BORIS CHIPIAKOFF

RUA YPIRANGA, 193 (kertė rua Santa Ephigenia)
Telf. 4-0316
Vidujinės, nervų, odos ligos. Speciali venerinių ligų klinika
Visiškas gonorejos išgydymas per 10—15 dienų su garantija.
Konsultorija atidaryta iki 9 val. vakaro. Sekmadieniais nuo 10 iki 12 val.



...lbimas 1905 metų išsilais
...judėjimo Lietuvoje paga
...naują didelę išeivybės
Didesnė dalis nukrypo
...ės Ameriką, mažesnė į
...čia atvykdavo dažniau-
...mûsų tautiečiai, kurie
...rių nors priežaščių (del
...r kitokios nesveikatos)
...neįsileidžiami į Šiaurės
...tą.
...dešimt metų (1905—1915)
...aulinio karo pradžiai lietu
...ivių skaičius Argentino-
...iekė be ne apie 5000 žmo
...ietėsi jie daugiausia Bue
...rese, bet nemaža jų lei-
... tolimesnius Argentinos
...s pasijieškoti progų ten
...i. Ne vienas to laikotar-
...tuvis pasivaikščiojo iki
...nijos, Čako, Mendozos ir
...kalnų juostos. Sarmiento
...ų aviveisių kolonija tuo-
...miai išaugo.
...e laikotarpyje atsirado ir
...nės Argentinos lietuvių,
...naujasis Lie... pavyzdžiui,
lietuvių ...
...votiškas „kryžiaus kelias
...kelias paprastai prasidėd
...siuntimu naujai atvažia
...krašto vidurį į darbus la
...prie geležinkelių ir pa
...Tie darbai padarydavo su
...pūdį mûsų tautiečiams ir
...tai baigdavosi tuo, kad išv
...„pėkšti“ arba prekiniais
...niais grįždavo į Buenos
...vio“ bendradarbis.

Vietos lietuvių gyvenimas.

RUGPIŪČIO 14 D. ATVYKS MINISTERIS J. AUKŠTUOLIS

Lietuvos įgaliotas Ministeris Pietų Amerikai P. J. Aukštuolis liepos 30 d. atvyko į Rio de Janeiro, kur išbus iki rugpiūčio 13 d. P. Ministeris į São Paulo atvyks rugpiūčio 14 d. iš ryto. São Paulo lietuvių kolonijoje p. Ministeris išbus apie savaitę laiko ir grįž į Buenos Aires.

S. PAULO LIETUVIAI GRAŽIAI SUTIKO P. R. SKIPITĮ

Rugpiūčio 6 dieną per Santos uostą atvyko į São Paulo Draugijos Užsienia Lietuviams Remti (DULR) Pirmininkas p. R. Skipitis. Santos uoste p. Skipitį pasitiko Konsulato sekretorius J. Čiuvinskas.

São Paulo, Luz stotyje p. Skipitį pasitiko didelis būrys mūsų kolonijos organizacijų, spaudos ir mokyklų atstovai bei kelios dešimtys lietuviškų mokyklų mokinių. P. Skipitį pasitikti atvyko lietuviai mokytojai, Konsulas p. Polišaitis, Lietuvių S-gos Brazilijoj «Lithuanijos», «Vilties», L. Moterų D-jos ir kitų organizacijų valdybų nariai bei atstovai.

Vysk. M. Valančiaus ir Dr. V. Kudirkos mokyklų mokiniai p. R. Skipičiui įteikė po gražų gėlių bukėtą ir labai gražiai pasveikino.

P. R. Skipitis apsigyveno „Municipal" viešbuty. Artimiausiu laiku jis aplankys mūsų mokyklas, organizacijas ir atskirus asmenis.

Rep.

DULR PIRMININKUI P. R. SKIPIČIUI IR MINISTERIUI J. AUKŠTUOLIUI PRIĖMIMAS.

Lietuvių Sąjunga Brazilijoj rengia priėmimą DULR Pirmininkui p. R. Skipičiui ir Lietuvos Ministeriui Pietų Amerikoje J. Aukštuoliui. Kadangi Ministeris J. Aukštuolis į São Paulo atvyks rugpiūčio 14 d., tai priėmimas ir įvyks tos pat dienos vakare Vytauto Didžiojo mokykloje, Vila Beloje.

Norintieji priėmime dalyvauti turi iš anksto užsirašyti „Lietuvio" redakcijoje, arba Vytauto Didžiojo mokykloje Vila Beloje.

RUOŠIASI VAKARUI.

Vila Anastazijos sportininkai ruošiasi vakarui, kurį mano statyti artimiausiu laiku. Bus vaidinama labai gražus veikalas „Laisvės Keliais". Vakaras bus rengiamas Dr. J. Basanavičiaus mokyklos salėje, Vila Anastazijoj.

Sportininkas.

APIPLĖŠĖ LIETUVĮ.

Light and Power kompanijos Kubatone dirba lietuvis Jurgis Juozaponis. Vieną dieną jis nuėjo į Kubatono miestelį ir užtruko iki vėlyvo vakaro. Naktį jam grįžtant iš miestelio į barakus užpuolė plėšikai. Vienas iš plėšikų smogė J. Juozapouiui į galvą ir pastarasis sukniubo. Plėšikai atėmė laikrodį ir 300 milreisų pinigais. Apiplėšę plėšikai tadariai pabėgo, palikę ant kelio sumuštą J. Juozaponį. J. Juozaponis atsigavęs grįžo į Kubatoną ir pranešė policijai. Po ilgų pastangų policija viename restorane plėšikus surado ir suėmė.

Pažymėtina, kad apie Kubatoną plėšikų yra nemaža ir jie daugiausia vaikščioja tomis dienomis, kada darbininkams mokamas atlyginimas.

P. Liberto.

MIRĖ „LIETUVIO" SKAITYTOJAS PRANAS DIDŽIULIS.

Liepos 25 dieną Riberão Preto mieste mirė ilgametis «Lietuvio» skaitytojas ir susipratęs mūsų tautietis Pranas Didžiulis. Vėlionis buvo dar jaunas vyras, turėjo tik 31 metus. Jis buvo kilęs Bernatonių kaimo, Raudondvario valšč., Kauno apskrities. Į Braziliją atvyko 1926 metais ir jau 9 metai kaip gyveno Riberão Preto. Vėlionis paliko dideliame nuliudime tėvą, motiną žmoną, vieną brolį ir sesutę.

Vėlionis palaidotas Riberão Preto kapuose. Ilsiekis brangus tautietį, ir tebūna lengva tau Brazilijos žemelė.

St. Šabonas.

P. R. SKIPIČIO SUTIKIMAS RIO DE JANEIRO.

Rugpiūčio 1 dieną anglų laivu „Highland Brigade" į Rio de Janeiro atvyko DULR Pirmininkas p. Skipitis. P. R. Skipitį uoste pasitiko „Vilnies" pirmininkas J. Saurusaitis, iš S. Paulo atvykęs «Lietuvio» redaktorius St. Vancevičius, fotografas K. Vosylius, Jonas ir Juozas Ramanauskai ir dar keletas vietos lietuvių veikėjų. Nusifotografavus p. R. Skipitis nuvyko į «Gloria» viešbutį pas ten apsistojusį Lietuvos Ministerį p. J. Aukštuolį.

Vėliau p. R. Skipitis, Ministeris J. Aukštuolis, red. St. Vancevičius ir fot. K. Vosylius, Konsulo p. Morbergo automobiliu, apie trejetą valandų pavažinėjo po Rio de Janeiro miastą, apžiūrėjo Kristaus stovylą ant Corcovado kalno, botanikos sodną ir kt. P. R. Skipitis buvo sužavėtas nepaprastu Brazilijos sostinės gražumu. Apžiūrėjus miestą p. Ministeris pakvietė pas save į viešbutį pietų.

Vakare į uostą susirinko dar didesnis vietos lietuvių būrys. P. R. Skipitis pasikalbėjo ir pažadėjo vėliau atvažiuoti į Rio keletai dienų.



F. STUNGEVIČIUS,
„Lietuvio" koresp. Urugvajuj.



Kun. J. VALAITIS,
buvęs „Šviesos b-vės įsteigėjas, ir „Lietuvio" redaktorius.

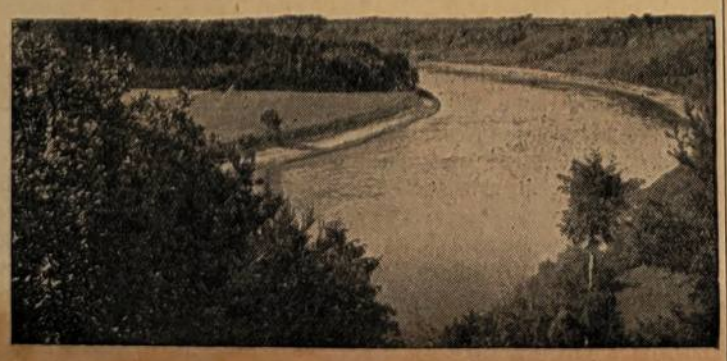
REDAKTORIUS GRĮŽO.

Praeitą penktadienį į Rio de Janeiro buvo nuvykęs „Lietuvio" redaktorius St. Vancevičius, kur išbuvo tris dienas ir grįžo į São Paulo.

Praeitą sekmadienį „Gloria" viešbutį redaktorių priėmė Lietuvos Ministeris J. Aukštuolis ir papasakojo apie savo kelionės į Braziliją tikslus bei uždavinius.

Pasikalbėjimą įdėsime sekančiam «Lietuvio» numery.

Žurnalus ir laikraščius iš Lietuvos ir kitur, kaip «Karį», «Mūsų Kraštą», «Darbą», «Jaunąją Kartą» ir kitus galite gauti pas lietuviškų laikraščių pardavėjus visuose rajonuose. Reikalaukite.



Didžiausia Lietuvos upė Nemunas ties Birštonu.

SPORTAS

KAS NAUJO S. S-GOS „LITHUANIA" SKYRIUOSE...

Praeitą sekmadienį Parque das Nações skyriaus futbolistai laimėjo prieš brazilų „S. Paulo F. C.": pirmoji komanda — 2 : 0 ir antroji — taip pat 2 : 0. Tą pačią dieną mokiečiai pralaimėjo prieš „XI Romanos F. C.": pirmoji komanda — 2 : 3 ir antroji — 0 : 1. Rytoj, rugpiūčio mėn. 7 d. Parque das Nações futbolo komandos susitiks su „Bangū F. C.", o Mokos lithuaniečiai „Juventus" stadione dalyvaus futbolo turnyre „dėl taurės ir 11 medalių". Abiejų rungtynių pradžia 14 val.

Antradienį Bom Retiro lithuaniečiai laimėjo ping pong rungtynes su „M. do Glicerio F. C.", klubu. Šių rungtynių techniški rezultatai: I kom. — 200 : 158, II kom. — 150 : 98, III kom. — 92 : 100 ir porin. (duplo) — 60 : 42.

St. Ći.

IŠ LIETUVOS...

— Pirmoji Lietuvos Tautinė Olimpijada iškilmingai pradėta Kaune liepos mėn. 17 d. Į atidarymo iškilmes atsilankė Respublikos Prezidentas Antanas Smetona, kuris yra ir Olimpijados globėju, diplomatinis korpusas ir visa vyriausybė. Publikos prisirinko per 15.000. Respublikos Prezidentui tarus Olimpijados atidaromąjį žodį ir įteikus olimpinę vėliavą, grojant orkestrams ir sportininkams giedant tautos himną, buvo iššauta 20 patrankos šūvių, kuriais buvo atžymėta 20 nepriklausomo gyvenimo metų. Po to apie 3000 sportininkų iškilmės maršu pražygiavo pro aukštųjų svečių tribūną. Jau pirmomis dienomis įvairiose atskirų sporto šakų varžybose pasiekta daug naujų rekordų.

Į šią olimpijadą yra atvykę ir iš Vilniaus krašto pajiegti kliūvių spręsti.

Žižmar
čiai žm
ovacijo
zilijos
rie tai
(Elta).

os -- Lenkijos pre
kyba.

ų šaltinių teko patirti,
uvos Lenkijos prekybos
objektas siaks 20 — 25
litų. Lenkai žada pirk
os bekonus ir juos per

— Kl
sios at
ras Ma
vos rek
ciją nu

slaugyti. Pastorius nuo
vakaro ėjo per ligonis
s, jiems padėdamas ar
amas. Geresnės širgaus niekumet nebuvau
e to, jo piniginė visuo tuščia. Vienintėlis at
s, kurį jis gavo, buvo
entos į namus ligos. Iš
nių vaikų du vyresnieji
iltinę, penki apsikrėtė
na, o naujagimis buvo
dviejų frankų piningą
emirė nuo žarnų užgliti
askum vieną dieną Šve-
nedidelis labai

su savo tautiečiais, su kur
dažnai būdavo sunku susikal
ti, be to, jie niurzgos, niekuo
patenkinti, labai reiklūs ir e
mylos. Priešingai, italai, k
iš savo tėvynės beveik niek
būdavo atsinešę be savo ir
dytos kantrybės, linksmumo
žavių manierų, būdavo visu
patenkinti ir dėkingi, o sav
pe jaudinamai paslaugūs.
Salvatorės šeimoje pasirod
teritas, Arcangelo Fuseo, g
šlavėjas, tučtuojau metė
į kampą ir pasidėjo



Keturi jauni „Lietuvio" skaitytojai skautai V. Anastazijoj.

Su kuo îr kada bok suosis Joe Luiz.

(Tąsa iš 32 nr.)

Pirmuoju pasisiūlė Maks Baieras, kuris yra vos 29 m. amžiaus. Šis boksininkas, turėdamas puikų techninką pasiruošimą ir žaibiškai staigius smūgius, tikisi dar kartą likti bokso čempionu.

Antrasis kandidatas yra Anglijos bokso čempijonas Tonny Fharr, pralaimėjęs viso tik dvejas rungtynes ir tai taškų persvara — Baieriui ir J. Luiz.

Paskui Tommy Galante, Amerikos italas iš New Yorko. Šis kovotojas turi gana tvirtą kūno sudėtį ir į ringą visad eina šypsodamasis, tačiau rungiasi žiauriai ir šaltai, T. Galante iki šiol dar nė karto nėra "bučiavęs" ringo divono.

Dar pasisiūlė gana rimtas boksininkas suomis Gunnar Barlung kuris iki šiol yra nugalėjęs visus savo priešus. Jis visada kovoja be galo narsiai ir pasižymi mirtina drąsa.

Pagaliau čilietis Arturo Godoy. Tasai rungtynėse nedrąsus, bet ištvermingas. Be to, savo lyg iš cemento nulietu kūnu jis vos pasirodęs įvaro savo priešui baimės.

Taigi atrodo, kad dėl priešo pasaulio bokso čempijonui galvos sukti netektų, nes jų yra ir rungtynes galima sudaryti gana greitai. Bet amerikiečiai, biznio sumetimais, dabar jų sudaryti nenori. Jie linkę laukti ateinančių metų, kada New Yorke įvyks pasaulinė pramonės paroda, nes tada, jų manymu, yra pats patogiausias laikas pasauliniam sunkaus svorio bokso čempijonatui. Pats J. Luiz taip pat norėtų palaukti, bet materialė būklė spi
nė jį — krizės mokestį iš Laimė
normalaus mokesčio. Dab melinmai prašo tą krizės mokes iko jis
mažinti per pusę. beveik
ebeturi
ų jam,
nokes-
tis yra
mas, ir
įvyks
a kur
u bok-

VISI SKAITO TIK SENIAU
IR DIDŽIAUSIA PIETŲ AM
RIKOS LAIKRAŠTĮ „LIETUV

M. Šalčius.

Argentinos Lietuviai.

Argentinos lietuvių, kaip ir Brazilijos ir Urugvajaus, kolonija laikoma viena jauniausių, nors ji atsirado tuo pat metu kaip ir Šiaurės Amerikos lietuvių kolonijos.

Lietuvių ateivybę į Argentiną galima padalinti į tris skirtingus laikotarpius: 1) senesnįjį iki 1905 metų; 2) po 1905 metų ir 3) pokarinį nuo 1920 metų.

Pirmutiniame laikotarpyje masinės lietuvių ateivybės nebuvo. Tuomet užklysdavo čion tik atskiri asmens. Tokių atskirų lietuvių į Argentiną žinoma pakliuvus 19-jo šimtmečio pradžioje ir dalyvavus Argentinos kovose del nepriklausomybės (Dautartas, pav. ir kiti). Vėliau atskirų lietuvių į čia ėmė pakliûti nuo to laiko, kai prasidėjo masinė lietuvių ateivybė į Šiaurės Ameriką maždaug nuo 1866 metų, tai yra po 1863 metų sukilimo Lietuvoje. Tuos lietuvius galima pavadinti tikraisiais lietuvių ateivybės pijonieriais į Argentiną. Tarp jų reikia pirmiausia paminėti didelį Lietuvos mylėtoją ir aušrininką Andrių Višteliauską, netilpusį savo neramia ir ekspansyvine dvasia Europos šalyse, pirkusį žemės apie dabartinę Berissą, pasirodžiusios nepataisoma pelke. Paskui kitą nemažesnį savo tėvynės mylėtoją ir lietuvių išsivadavimo iš svetimų jungų kovotoją Paugą ir jo bendradarbius.

Šio laikotarpio lietuviai ateiviai, įsikûrę Argentinoje, praskynė kelią vėlesnei lietuvių ateivybei. Pirmieji to laiko mûsų tautos ateiviai atsirado Patagonijoj, Rosario, Mendozoj, Kordoboj ir kitur. Tuomet vienas Šlapelių padarė pradžią žinomai lietuvių aviganių kolonijai Sarmiento apylinkėse Čubut provincijoje.

LAIKOTARPIS PO 1905 METŲ.

Nustelbimas 1905 metų išsilaisvinimo judėjimo Lietuvoje pagamino naują didelę išeivybės bangą. Didesnė dalis nukrypo į Šiaurės Ameriką, mažesnė į čia. Į čia atvykdavo dažniausia tie mûsų tautiečiai, kurie del kurių nors priežaščių (del akių /ar kitokios nesveikatos) buvo neįsileidžiami į Šiaurės Ameriką.

Per dešimt metų (1905—1915) iki pasaulinio karo pradžiai lietuvių ateivių skaičius Argentinoje pasiekė be ne apie 5000 žmonių. Spietėsi jie daugiausia Buenos Airese, bet nemaža jų leidosi į tolimesnius Argentinos kampus pasijieškoti progų ten gyventi. Ne vienas to laikotarpio lietuvis pasivaikščiojo iki Patagonijos, Čako, Mendozos ir Andų kalnų juostos. Sarmiento lietuvių aviveisių kolonija tuomet žymiai išaugo.

Šiame laikotarpyje atsirado ir pirmutinės Argentinos lietuvių organizacijos, kaip pavyzdžiui, „Aušros Žvaigždės draugija. Šis laikotarpis buvo ir gražaus lietuvių ateivių sugyvenimo metai. „Lietuvis lietuvį susitikęs, džiaugdavosi — žiûrėdavo, kaip jam ką nors gera padaryti. Kartu valgė, kartu gėrė, kartu linksminosi, kartu liûdėjo“, anot tų metų darbuotojo Mainionio pasakojimų. Daugelis atvykusių tuo met į Argentiną buvo pasišalinę nuo rusų persekiojimo ir buvo kairaus nusistatymo ir mokėjo sugyventi su kitaip manančiais.

Materialinis padėjimas tuomet atvykusių lietuvių buvo nepastovus — kartais geresnis, kartais blogesnis, bet jie šelpė atsidûrusius sunkesniame padėjime.

Karo metu Argentinos lietuviai taip pat kaip ir mûsų kolonijos Šiaurės Amerikoje aukojo Lietuvos šelpimui ir parėmė vietos spaudoje ir visuomenėje. Karo gale į Argentiną pateko keletas lietuvių iš Šiaurės Amerikos ir čia iš vienos pusės pagyvino lietuvių veikimą, bet iš kitos pusės užnešė aštrų srovinį veikimą ir siautusius ten tuo met vaidus.

Mat, tuomet srovės ir čia tikėjo, kad aštriau pakovojus, galima bus visus lietuvius vieno nusistymo padaryti.

Karo metu Argentinoje buvo įsteigtas Tautos Fondo skyrius nukentėjusiai del karo Lietuvai šelpti. To skyriaus veikimas žymiai paaštrino santykius tarp lietuvių ir sukėlė juose srovines aistras.

POKARINIS LAIKOTARPIS.

Uždarius po karui Šiaurės Ameriką ateiviams, jų banga kreipės į Argentiną, į kur įvažiavimas buvo palyginamai laisvas. Į Šiaurės Ameriką iš Lietuvos beveik visi važiavo pas savo gimines ir su jų pagalba kurdavosi. Į Argentiną daugelis važiavo, neturėdami jokių giminių, nepažidami čia gyvenimo sąlygų ir nežinodami, ką veiks atvažiavę. Važiavo, kad jį įsileido, tikėdamiesi „vis kokį nors darbą susirasti“, anot tų mûsų ateivių. Nei iš Lietuvos nei iš pačių, jau pirmiau atvykusių į čia ateivių, jiems jokios pagalbos nebuvo. Padėjo tik „Ateivybės Departamentas“. Del to didžiai daugumai šio laikotarpio lietuvių ateivių teko pereiti savotiškas „kryžiaus kelias“. Tas kelias paprastai prasidėdavo pasiuntimu naujai atvažiavusių į krašto vidurį į darbus laukuose prie geležinkelių ir panašius. Tie darbai padarydavo sunkų įspûdį mûsų tautiečiams ir papras tai baigdavosi tuo, kad išvežtieji „pėkšti“ arba prekiniais traukiniais grįždavo į Buenos Airesą,



Rašytojas MATAS ŠALČIUS.
«Lietuvio» bendradarbis ir Argentinos savaitraščio „Išvien“ redakt.

gaudami pakeliui pirmąsias tikrojo gyvenimo pamokas Argentinoje. Atvykę į Buenos Airesą, jieškodavos darbo dirbtuvėse ir visur, kur tik pakliûdavo. Be kalbos ir specialybės ateiviams sunku yra visur kurtis, tad ir čia pirmi žingsniai bûdavo labai sunkûs. Tekdavo imtis darbų kurie atlikdavo nuo laimingesnių ir geriau pasiruošusių gyvenimui naujoje šalyje ateivių. Pusė bėdos buvo maždaug iki 1930 metų, kai Argentina nebuvo skaudžiai paliesta ûkio krizio. Bet nuo tų metų prasidėjo krizis. Darbai ėmė mažėti, dirbtuvės užsidarinėti, uždarbiai mažėti. Daugelis mûsų ateivių atsidûrė visai be jokio darbo, susipažino su miesto pakampėmis, patiltėmis, pašalpų ir išmaldų prašinėjimu.

Krizis 1932—33 metais pasiekė savo viršûnės. Ateivybė suvaržyta. Pradėta jau duoti pirmenybė darbo gavime vietoje gimusiems krašto piliečiams. Nelaimingai susidėję pačioje mûsų išeivijoje vidaus santykiai dar labiau pablogino ir be to blogą padėjimą. Liûdijimai „con caballo“ (su arkliuku) buvo virtę ženklu uždarančiu, mûsų ateiviams dirbtuvių duris. Tai buvo „juodosios dienos“ mûsų ateiviams Argentinoje. Šiandien jos yra praėjusios bet kolonija dar gyvena jų įspûdžiais.

Kurie buvo tie vidaus santykiai, padėję pabloginti padėjimą, pakalbėsime toliau.

MATERIALINIS PADĖJIMAS.

Apie šiandieninę materialinę Argentinos lietuvių bûklę galima taip pasakyti: 10 nuoš. lietuvių išeivių gyvena gana gerai, trečdalis vidutiniškai ir likusieji menkai, arba ir blogai. Geriau įsikûrė tie, kurie atvažiavo mokėdami kurio amato, nors tas amatas buvo ir labai paprastas, kaip siuvėjo, kurpiaus, staliaus, kalvio ir panašių. Tie amatinin kai, kurie buvo apsukresni, greičiau pramoko kalbos ir ėmė savarankiškai dirbti, šiandien visi geriau gyvena. Bet daugumo materialinė buitis yra sunki. Jie tikrai čia vargsta vargą, kol žûsta, arba laimingo atsitikimo dėka grįžta į tvarkingą gyvenimą.

Argentinos lietuvių išeivių tarpe pasitaiko daugiau beraščių kaip Š. Amerikoje, nes čia buvo nereikalaujama iš ateivių, kad jie mokėtų skaityti ir rašyti. Tokiems sunkiau yra pramokti kalbos ir jie yra pasmerkti vargą vargti.

VISUOMENĖS DARBAS.

Mintį suburti visus Argentinos lietuvius turėjo kolonijos organizuotojai dar prieškariniais laikais, ypatingai Pauga, Staliioraitis, Mainionis, Juozakas ir kiti.

Be ne tiksliausią kelią mûsų išeivius Argentinoje organizuoti buvo pasirinkę „Diego“ ir „A. Žvaigždės“ dr-jos kûrėjai. Jie norėjo į tą dr-ją sutraukti visus Argentinos lietuvius be jokių skirtumų savyšalpos reikalu. Są lygos jiems dirbti buvo nepalankios. Mûsų išeiviai tuomet nebuvo pripratę prie organizacijų ir nesuprato jų naudos. Del to ir ta draugija sutraukė į save bûrelį tik labiau susipratusių — pryšakesnių — žmonių.

Kiek geresnį pasisekimą turėjo mėginimas suorganizuoti lietuvius didžiojo karo pabaigoje šûkiu šelpti nukentėjusią Lietuvą ir paremti Lietuvos kovą del nepriklausomybės.

Panašius tikslus turėjo ir įsikûręs Tautos Fondo skyrius, tik jis visur labai pabrėžė savo „katalikišką“ pobûdį, kas baidė lais vamaniškiau nusistačiusius žmones. Tačiau ir tie „skirtumai“ Argentinos lietuvių kolonijoj buvo palyginamai niekis su vėliau kilusiais vaidais.

Pokariniame laikotarpyje labai pasižymėjo vadinamas rytojiečių judėjimas. Tas judėjimas buvo apėmęs, kad ir ne visus mûsų išeivius, bet plačias jų mases. Laikraštis pasiekė didelio tiražo (tarp 3 ir 4 tûkstančių egz.) Skaitytojai sudarė gatavą kontingentą „darbininkiškoms“ organizacijoms.

Toks geras pasisekimas paskatino rytojiečius užsimoti labai platiems darbams. Jie įsitaisė savo spaustuvę ir ėmė rinkti pinigus savo namams statyti su nuosavu salonu, skaitykla ir t.t.

Kaip tik tuo laiku buvo paskirtas pirmutinis oficialus Liet. valstybės atstovas konsulas. Apsvaigę savo pasisekimu rytojiečiai nelabai norėjo to atstovo prisiimti į savo tarpą.

Pirmutinis Lietuvos konsulas, be abejojimo buvo labai kantrus ir pakantus žmogus. Bet keletas viešų jo įžeidimų sukėlė tiek jame, tiek ir nuolaidesniuose išeivių kloduose reakciją, ir — atsirado naujas judėjimas mûsų išeivijos tarpe Argentinoje, vadinamas „balsiečių“ judėjimas, kadangi jis spietėsi apie laikraštį „Balsą“.

Balsiečių judėjimui nelengva buvo įsigalėti. Juoba kad tas judėjimas svyravo ideologiniu požiûriu: kartais jis linko į socialistus, kartais į santariečius Šiaurės Amerikos lietuvių prasme, kartais šiaip bûrė „pažangiąją visuomenę“. Jam pakenkė taip pat vadinamoji Jakubaičio agentûros istorija kuri esmėje turėjo gerus tikslus, bet per plačiai užsimojo ir buvo privers ta bankrutuoti, pražudydama įdėtų į ją žmonių pinigų.

Tarp balsiečių atsirado žmonių, kurie taip pat labai įžeidžiamai laikėsi tiek Lietuvos atstovybės, tiek tautybės tiek tikybos pažiûriais.

Todel atėjo reakcija ir prieš balsiečius, kai į B. Aires atvyko kun. Janilionis ir vėlesniu savo veikimu sudarė liûdniausią epoką Argentinos lietuvių gyvenime.

Tai vadinamasis „Lietuvių Namų“ laikotarpis, kai sumanyta iš Lietuvos valstybės pusės sutvarkyti mûsų išeivija Argentinoje kitų tautų pavyzdžiu. „Lietuvių Namai“ virto nesantaikos šaltiniu tarp atskirų grupių ir jų istorija yra „vaidų istorija“ Argentinos lietuvių išeivių gyvenime. Visiems yra žinoma kaip baigėsi ta istorija.

Dar prieš jų žlugimą atsirado srovė, kuri pasiryžo „iš viršaus“ griežtu ir stipriu — autoritariniu — veiksmu sutvarkyti koloniją, bet visiems žinoma, kas ir su ja atsitiko.

Iš šito matome, kiek buvo pastangų suburti Argentinos lietuvių koloniją. Visai bešališkai sprendžiant, visos tos pastangos ėsmėje turėjo gerus tikslus, bet joms nepasisekė. Nepasisekė del perdaug karšto noro iš veikėjų pusės visiems tiems judėjimams varu duoti ideologinį

(pabaiga 6 pusl.)



Naujieji Vytauto Didžiojo Rûmai Kaune. Tai didžiausias ir gražiausias pastatas Lietuvoje.

Pulgis Andriušis.

Lietuvos kaimas keičia savo veida.

„Per Klausučių ulytėlę, čiūdra-la-la“ — dainavo senoji Lietuva, gimusi ir augusi dideliuose kaimuose, kurie tęsėsi kilometrais. Didelių liepų, surambėjusių klevų paūnksmėje žaliavo samanomis apžėlę stogai. Namas namą rėmė, kad net saulei nebuvo vietos praleisti savo gaiviuosius spindulius. Nebuvo vietos praskristi paukščiui prabėgti skalijančiam šuniui. Būdavo pirkių, kur nei iš rytų, nei iš vakarų per niaurią dieną nepasirodydavo saulė, nes iš abiejų pusių riogsojo kaimynų triobos. Tik per pačius pietus keletas spindulių pasveikindavo prie stalo susirinkusią šeimyną. Pabaliuose, aukštuose kalnuose, kėpsėjo suglaustos šiaudinių pastogių eilės. Tereikėjo menkos perkūno, ar gaisro kibirkštėlės ir toks kaimas nueidavo liepsnomis iki paskutinio tvoros kuolo, iki paskutinės pirtelės. Aimanuodavo, laužydavo rankas artojai ant degėsių krūvos. Nenueisi susišelpti pas kaimyną, nes ir jo turtą nusinešė į debesis visa naikinanti ugnelė. Didžiojo karo metais, kai mūsų ūkininko paskutinį duonos kepimą pagrobdavo bolševikai, lenkai, bado šmėklą lydėjo nžkrečiamųjų ligų slibinas. Ši negailestingoji giltinė, barškėdama mirtį sėjančiu dalgiu tik ir laukdavo, kad pakelėje pasitaikytų kaimas. Čia mirties šienautoja išsijuosusi pradėdavo savo baisųjį darbą. Mirties angelas iš vienos pirkios klabendavo į kitą, ir per kelias dienas visas kaimas patekdavo į jo valdžią. Prisiminkime nelemtuosius tifo metus Lietuvoje bolševikams siaučiant. Šioji rykštė skaudžiausiai plakė Rytų Lietuvos artojus, kurie beveik visi buvo susimetę į kaimus.

ant stalo atsirasdavo sūris su sviestu. Tai būdavo brangiausias kaimo valgis. Nors ir tvarte bliauna kelios karvės. Didžiausias šio kaimo bavo pasigyrimas, kad kuris ūkininkas nepristinga mėsos. Nors didžiausioje kaimenėje ganosi jo kelios kiaulės ir pulkas avelių.

LINKSMAS TAI BUVO KAIMAS.

Žmonės gimdavo, mirdavo ir niekas nesikeisdavo. Kaip sūnus rado tėvo palikimą, taip jį perleisdavo mirdamas savo sūnui. Samanomis apaugęs stogas likdavo netaisytas per kartas. Sako, tėvas taip gyveno — pragyvensiu ir aš.

Vasaros ir žiemos dienomis, darbymečiu visi vyrai rinkdavosi į vieno kaimyno pirkią ir čia valandų valandas darydavo seimus. Plepėdami apie šį bei tą ir apie nieką. O tuo tarpu dirvoje blizgėdavo apversta žagrė



Lietuvoje jau baigiasi rugiapiūtė.

O PO SMARKIŲJŲ VIDURVASARIO PERKŪNIJŲ,

po gaisrų pašvaisčių, pasipildavo žmonės su terbomis, su pakinkytais vežimais. Nusiėmę kepures belsdavo į kiekvieną namą ir nuolankiai prašydavo: Pasigailėkite manęs, padegėlio! Darželiuose pastatyti mediniai kryžiai su užrašais nuo bado, maro, ugnies ir karo, gelbėk mus... Šis sakinys geriausiai tinka kaimui. Tai didelio, susigrūdusio sodžiaus keturi baisieji žodžiai, keturios didžiosios rykštės, kurios žiauriai plakdavo senąją Lietuvą.

Aš pažinojau nuo pat mažų dienų vieną aukštaičių kaimą. Ilgą, linksmą kaimą, kuris buvo susikimšęs aukštame kalne, iš kur buvo matyti kelių parapijų žemės, miškai ir balti keliai. Čia nuo senų senovės gyveno linksmi artojai, dainomis plėšydami skardžius, klonius ir ežerus. Būdavo gražūs pavasariai, vandenys triukšmingai bėgdavo nuo kalnų į upes, upelius. Skambėdavo auksinės vasaros, skardendavo piemenų birbynės. Derlinga žemė, plačios pievos, didelį sodnai. Pridėjus kiek darbščios rankos, visi tie žemės plotai, saulės kepinamos kalnų atšlaitės galėjo pavirsti į žydintį rojų. Žmonės laikė daug gyvulių, kurie, saulei tekant, su dulkių debesiu skerdžiaus būdavo varomi į liesą pūdymą. Daug turėjo galvijų, bet maža naudos buvo.

SVIESTO ŪKININKAS KIAURUS METUS

nematė, nors turėjo tris karves. Tik per didžiąsias šventes, tik brangiam sveteliui apsilankius, su pamestais pakinktais. Dirvoje skubėjo veistis ūsnys ir kukaliai. Juk kaimyno pirkioje taip jauku, pašnekėsiai tokie įdomūs, linksmi. Tai buvo visuomet. O labiausiai žiemos metu. Per supūstytus sniego kalnus vyrai ir vaikai brisdavo svečiuotis, kad net šeimininkės turėdavo ieškoti savo tėvų, kad jie malonėtų eiti vakarienės, kol dar reataušo. Bardavosi piktai moterys, kai rytmetį nerasdavo prikapotų malkų. Seimai — tai buvo ypač aukštaičių krašte penktoji dangaus rykštė, pliekianti kaimą.

NET IR DAINUOJAME DAINĄ APIE OŽELĮ,

kuris įšoko į rūtų daželį. O kiek čia būdavo nebaigiamų barnių dėl vištos, dėl paršelio, žąsies. Pro tvorą nesunku pralysti į kaimyno daržą. Čia ir prasidėdavo peštynės, kurios dažnai baigdavosi teisme. Visa



J. JANUŠKIS,

buvęs sp. S-gos „Lithuania“ Bom Retiro skyriaus pirmininkas, „Lietuvio“ bendradarbis.

tai gražiai nuvaizdavo lietuvių rašytojas Dovydėnas savo knygoje „Broliai Domeikos“.

Didelių kaimų rykštei padarė galą Lietuvos vyriausybė. Griežtai nusprendė visus kaimus išdalinti į vienasėdžius. Juk suvalkiečiai gyveno dar prieš karą. Ten kaimas jau seniai nežinomas.

Dar praeis keleri metai ir Lietuvoje nebeliks nė vieno kaimo. Artojai iškeliaus į laukus, įsikurs patogiose sodybose.

KAIMAS, KURĮ AŠ PAŽĮSTU

nuo mažų dienų jau ketveri metai, kaip matininko aplankytas. Aukštame kalne banguoja tamsiai žali rugiai, virsta pro lysvių krantus daržovės. Neliko ten akmens ant kalnelio. Jie visi sukrauti į naujųjų namų pamatus. ligųjų, kilometrinių rėžių vietoje visomis spalvomis klesti keturkampiai sklypai, priaugę visokios gerovės. Kas kalnelis — namelis. Linksmas, su plačiai prakirstais langais, kuriuose per visą dieną žaidžia saulė — visų ligų ir nesveikatų naikintoja. Ten, kur seniau vargingai karstėsi aplink kalnus keliukas, dabar tiesia styga užvežtas vieškelis, jo kraštai apsodinti liepomis ir šermūkšniais Prie naujųjų pirkių eilėmis surikiuotos obelaitės. — būsimasis ūkininko džiaugsmas ir pelnas. Vienkiemio savininkas netolimą praeitį mini su šypsena: ir kaip galėjo tiek metų gyventi mūsų protėviai? Ir gandrai jau puikiai apsiprato su vienkiemiais. Jie linksmai klega naujuose lizduose, kuriuos jiems įkėlė į juodalksnius gerieji šeimininkai.



Gražu mūsų Lietuvoje.



Kun. B. SUGINTAS,

buvęs „Lietuvio“ bendradarbis ir mūsų kolonijos kapelionas.

PIEVOSE PRIRIŠTOS ŽALMARGĖS.

neįveikia sultingosios žolės. Jos dar prisimena, kai piktas skerdžius ir išdykę piemenys su lazdomis jas vaikydavo po kelmus. Ir po tokių kasdieninių lenktynių prašyk, jei nori iš jų pieno.

Vos saulė prašvinta, vieškeliu pasipilia iš visų vienkiemių merginos su pieno kibirais ir linksmai plepėdamos keliauja į čia pat kurtą pieninę. Diena dienon, mėnuo į mėnesį ir ūkininkas savo reikalams sukrauna pinigą iš baltojo aukso. Ta pati karvė dabar duoda dešimteriopą naudą, negu bendrose kaimo ganyklose. Kai kaime šeimyna iš trijų karvių neturėdavo sviesto, tai dabar, laikant vieną žalutę, galima puikiai išsimaitinti vidutinei šeimynai.

Vienkiemyje ūkininkas pagaliau pasijuto esąs tikruoju savo sodybos šeimininku. Jis aria lauką, kada jo išmonė nusprendžia tai daryti. Pjauna šieną, kai žolė galutinai suželia. To anksčiau jis negalėjo. Skubus kaimynas prasivarė kelius pra dalgius savo rėželyje ir pasikinkęs arklį važiuoja per kaimyno dar nenušienautą žolę. Višta ir norėdama neatskris į svetimą daržą. Todėl ir kaimyniškas sugyvenimas darosi nuoširdesnis.

KAS ANKSTYBĄ PAVASARĮ IŠ KAUNO

į laukus pasipilia šimtai matininkų ir iki vėlybo rudens raižo ūkininkų žemes, ilgus, vargingus rėžius suveda į vieną vietą, naikina pragaištingas ežias. Mano žinomame kaime buvo tokie rėžiai, kad rytą išėjęs ūkininkas tegrįždavo saulei leidžiantis. Nes eiti kilometrus pietauti į kaimą, neapsimoka. Išeina vienkiemio savininkas dabar į savo stiklinį gonkelį ir kaip ant delno mato visą sodypą. Poilsio metu pypkiuodamas kieme ant suoliuko, mato, kaip jaučiasi pievoje arklys, ar nepristigo žolės karvutė.

DAR PRASLINKS KELERI METAI

ir Lietuva galutinai pakeis savo veidą. Bus laimingesnė, turtingesnė Lietuva. Artojas įsigyvens naujoje sodyboje, jo nebetrauks tušti plepalai kaimyno pirkioje, nes dabar toji pirkia per toli.

Ir keturi kaimo slibinai: badas, maras, ugnis ir karas nustos savo baisybės.

(Tąsa iš 5 pusl.)

anstpalvį ir del kergimo ideologinių veiksmų su grynai ūkiškais veiksmais, kuriems ideologinis antspalvis, esant keletui skirtingų srovių, yra žalingas.

Tiesa, čia reikia pastebėti, kad organizacijos susigriebė jau kiek ankščiau ir beveik jos visos savo įstatuose, turi nuostatą kad jos yra „nepartinės“, „nepolitinės“ ir net kaikuriose draudžiama kelti „politiniai klausimai“. Tame yra aiškus noras apsiginti ir atsiriboti nuo ideologinių įtakų. Tačiau tikrumoje to nesilaikoma. Tik viena antra (Susivienijimas, Ekonominė Draugija, Sporto Sąjunga) laikosi to nusistatymo.

Organizacijų Argentinos lietuviai turi gana daug (apie 40), bet jos visos yra palyginamai su Lietuvos ir Šiaurės Amerikos lietuvių organizacijomis mažos. Kitos jų, anot mūsų tautiečių B. Airese, susideda tik „iš pirmininko ir antspaudos“. (Smulkiau apie organizacijas žiūr. atskiruose aprašymuose).

Daugiausia nesantaikos, tačiau kelia Argentinos lietuvių laikraščiai. Jiems drąsky, kartais stačiai „banditišką“ toną davė „Rytojus“, paskiau „Balsas“ ir vėliau kiti. Biauriausiu rašymu pasižymėjo „Žinios“. Ramiausio tono yra „Išvien“, kuris pasiėmė sunkų uždavinį iššvarinti ir supadorinti Argentinos lietuvių spaudą.

Kaip laikosi dabar Argentinos lietuviai?

Apsivylę daugelis išeivių šiuo metu nenori priklausyti jokioms organizacijoms, bet jie visi, išskyrus mažo būrelio ideologinių darbininkų-fanatikų, norėtų, kad jei būtų organizacija, tai tokia, kuri padėtų kiekvienam geriau įsikurti su darbu ir uždarbiu ir nestatytų į jokį pavojų būti pultam iš tos ar kitos pusės. Tokia organizacija gal ir galėtų sujungti žymesnę mūsų išeivių dalį, bet ji yra galima tik, kai atauš įsisiūbavusios deologinės aistros.



São Paulo miesto gatvė Avenida São João.



D-RAS B. MORBERGAS,
Lietuvos Garbės Konsulas Rio de Janeiro, didelis «Lietuvio» bičiulis ir remėjas.



DR. PETRAS MACIULIS,
buvęs Lietuvos konsulas São Paulo ir «Lietuvio» bendradarbis.



H. VAGNERIS.
«Lietuvio» bendradarbis.



EDVARDAS PAŽĖRA,
São Paulo liet. skautų vadas ir «Lietuvio» nuolatinis bendradarbis.

A. a. Liûdas Vaineikis.

(Rašo «Lietuviui» Brig. generolas gyd. Vl. Nagevičius.)

(Tąsa iš 31 nr.)

Paskutiniuosius metus dėl sunkios širdies ligos Vaineikis iš namų jau nebeišeidavo, o vieną kitą ligonį, pasilsėdamas, priimdavo namie. Pernai metų vasarą pastebėjau jo žymų sveikatos sumenkėjimą ir supratau, kad jam stinga lėšų kur nors nuvykti pasitarti su klinicistais.

Paskutinės senojo veikėjo dienos buvo tikrai nelinksmos. Gydytojų korporacija „Fraternitas Lithuanica" savo metiniame suvažiavime apsvarstė Vaineikio reikalą ir nutarė savo lėšomis pargabenti į Karo Ligoninę ir čia jį gydyti. Tai ir buvo įvykdyta, tačiau Vaineikiui iš ligoninės gyvam išeiti nebeteko.

Kaip ir daugelis kitų Lietuvai nusipelnusių vyrų, jis pasidarė nebemodernus, lyg ir nereikalingas. Ir po paskelbimo laikraščiuose tik maža užjaučiančių žmonių saujelė telankė baigiantį savo dienas veteraną. Tarp nedaugelio žmonių, kurie buvo Vaineikiui nuolat palankûs, buvo ir Valstybės Prezidentas, kuris 1928 m. nusiuntė jam per mane Gedimino Ordiną, o trumpai prieš mirtį aplankė Karo Ligoninėje. Nelinksmos buvo ir savybės kûčios, kurias surengėme Dr. Vaineikiui ligoninėje. Nors jis pats ir tikėjosi pratęsti dar metus kitus, bet mes, kurie apie jį vaikščiojome, aiškiai supratom, kad jau po jo. Ir iš tikrųjų š. m. sausio mėn. 17 d. 7 val. 15 min. ryto užgęso šis spaudos draudimo kovų veteranas. Pagal jo norą jo kûnas buvo sudegintas medicinos fakulteto krematoriume. Gyvenimo aplinkuma taip susidėjo, kad jo santykiai su Bažnyčia buvo nutrûkę, bet, bûdamas laisvamanis, jis pasižymėjo didele pagarba kitų žmonių įsitikinimams, už ką ir pats buvo kitų gerbiamas.

Tai taip atrodo trumpai atpasakotas vieno laisvės kovotojo gyvenimas. Po jo išėjimo iš mûsų tarpo liko bendruose tėvynės rûmuose didelis jo darbų ir pasiaukojimų įnašas, liko surašytų ir nesurašytų atsiminimų, o kas jį kiek arčiau pažinojo, ir kartus jausmas, kad ir išlaisvintosios tėvynės visuomenė ne sugebėjo jo pakankamai įvertinti ir išeinančiam iš gyvenimo atsidėkoti.

Tačiau neđaug meiliau tebuvo pasielgta ir su Dr. Basanavičium, ir su Jablonskiu, ir su Bûga. Juk Basanavičius ir pats save vadino nebemoderniu žmogumi. Prisiminkime dar knygnešį Bielnį, kun. St. Stakelę, kun. Adomą Grinių, Dr. Andrių Damaševičių, didelį lietuvių bičiulį Vladimirą Zubovą ir pamatysime ir juos išlydėtus į amžinatvę su užuomaršos šydu. Ar daug šiandien beminimas, išskyrus dvasininkus, aušrininkas Dambrauskas, ar daug beišgirsi apie Donatą Malinauską, apie Dr. S. Staugaitį, Feliciją Grincevičiûtę, Mortą Zauniûtę, apie Vladą Požėlą, apie plk. Alytą, A. Janulaitį, kaip anų laikų veikėją, apie Dr. Vladą Mongirdą ir daugelį kitų, šiandien dar gyvų, o anuomet su didžiausiu pasiaukojimu, kaip ir Vaineikis, likusių Lietuvoje ir kovojusių su priespauda.

Tiesa, buvo ir tokių, kurie, gyvendami ne Lietuvoje, kaip ir Pranas Mašiotas, Petras Leonas, teisininkas Motiejus Čepas ir t. t., su Lietuva nuolat susižinodavo ir aktyviai dalyvavo ją gaivinant. Tačiau ir jie šiandien labiau garbinami už nuopelnus neprilausomojoje Lietuvoje. Nemaža anų laikų mûsų inteligentų dalis, apsigyvenusi Rusijoje, susikûrusi ten rusiškas ar lenkiškas šeimas, kartais ir visai nutraukusi ryšius su Lietuva, gal ir niekuomet nemaniusi grįžti į tėvynę, po pasaulinio karo ir revoliucijos pateko į Lietuvą ir su mažai suprantamu įžûlumu ėmė čia knaptoti visus kovų laimėjimus. Šitie žmonės, vien revoliucijos ir bado tespiriami, parvykę į senąją tėvynę su savo svetimtautiškomis šeimomis (kartais net atsilietuvinę savo susirusintąsias pavardes), skubinosi užimti įtakingiausias pozicijas, su panieka, kur tik buvo įmanoma, atstumdami senuosius veikėjus, kaip „tinkamus tik revoliucijos, o ne kûrybos darbui".

Šį visiems žinomą faktą pamėnėjau čia, tenorėdamas paryškinti nenormalią padėtį, kur bujoja piktžolės ir stelbia tą, kas buvo mûsų gyvybės šaltiniu.

Palydėję Vaineikį, turėtumėm jį kad ir po mirties, pagerbti, persireviduodami savo santykius su senosios kartos veikėjais, kurių išsižadėti neturime moralinės teisės ir iš kurių, kaip ir iš savo kariuomenės savanorių — kûrėjų, turėtumėm, pasak Kudirkos žodžių, „stiprybę semti". Ar nepravartu būtų dėl tų pat priežasčių susirûpinti ir mûsų laisvės kautynių vadais, dažnai pamirštamais ir liûdnai bebaigiančiais savo amžių?

(Galas.)

SKELBKITĖS TIK „LIETUVY"

Mûsu Sportininkai rašo...

(Iš dienoraščio).

Į Lietuvą mes išvykome kupini geriausių vilčių, bet jau pakeliui į Santos mûsų nuotaiką pagadino «A Gazeta». Kaž koks «juokdarys» įdėjo mano — Juozo Vasiliausko ir Valentino Pakalnio foto su prierašu, kad Brazilijos lenkų sportininkai vyksta į Lenkiją olimpijadon. Mus apėmė pašėlęs pyktis, o Steponas Žičkus ėmė mus erzinti:

— Palaukita judu «lenkai»! Užlipsim ant laivo. Lietuvis judviem duos ant kelių parsitiesęs! — Mat Žičkus, nežinia kodėl, to lenkų agento nebuvo nusavintas... Mums buvo nesmagu. Atrodo, kad likimas jau pradeda tyčiotis. Mûsų palydovai ramino, o Lietuvių Sąjungos Brazilijoj sekretorius Simas Bakšys, kuris daugiausia rûpinosi, kad būtinai pasiųsti i Lietuvą stipriausią lithuanietį Steponą Žičkų, mus įtikinėjo, kad noras nusavinti lenkams mûsų sportininkus geriausiai įrodo, kad jie yra vyrai, kad mûsų amžinieji priešai taip pat nori tokių turėti. Mums beliko tik pasižadėti neapvilti mus pasiuntusius «Lithuanijos» ir visų Brazilijos lietuvių į mus sudėtų vilčių.

Iš Santos uosto išplaukėm birželio 29 d. 17 val. Netrukus «Massilia» jau skrodė vandenyno bangas. Laivas pradėjo suptis. Mes pasodinom savo milžiną Stepą vidury laivo, kad balansuotų... Keleiviai į mus smalsiai žiûri. Visiems patinka ši trejukė: Milžinas Žičkus, vidutinio ugio aš ir mažutis Pakalnis. Laivo vadovybė mus taip pat pagerbė. Mus apgyvendino vienoj erdvioj kajutėj ir leido treniruotis tik laivo salėje, tiek ir ant denio.

Oras labai geras. Apetitas puikus. Mudu prancûziško vyno tik paragaujame, bet Stepas muša rekordus.

Birželio 30 d. Mes pakilome šeštą valandą. Rytas nuostabiai gražus. Jau matyti ir Rio de Janeiro. Mes godžiai žiûrime į puikius gamtos reginius, kuriuos vainikuoja didinga Kristaus statula. Ji laimina miestą. Ir, atrodo, visa apylinkė skęsta Dievo palaimoj. Nuo Pão da Assucar storomis lynomis leidžiasi «vagonėlis». Valentinas nusišypsojęs pastebi:

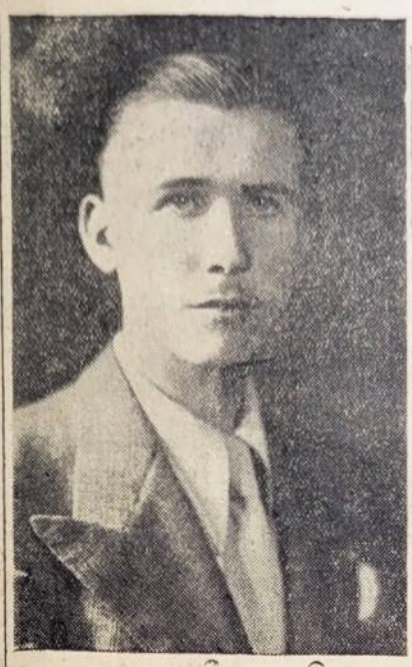
— Stepai, jei tu įsėstum, tos virvės tikriausiai neišlaikytų...

O Stepas rodo savo stiprius baltus dantis ir gardžiai kvatoja.

Rio de Janeiro pasivaikščioti neteko. Tuoj išplaukėm. Vienoje salėje radome ping pongo stalą. Ėmėme žaisti. Gerų žaidėjų laive nebuvo. Mes lošėme drąsiai, žiûrovai sakė, kad mes kertame tikrai pasiutusiai...

Tarp savęs kalbamės tik lietuviškai. Vienas kitas iš šalies pasiklauso. Vienas prancûzas pastebėjo, kad mûsų kalbos žodžiai esą labai skambûs. Susidraugavome. Su prancûzu sulošiau porą partijų šachmatais. Apstačiau. Tada jis mane supažindino su stipresniais šachmatistais. Paskui daug laiko teko praleisti pirmoj klasėj prie šachmatų stalo. Kol priplaukėm Cabo Verde, aš jau spėjau įsigyti čempijono vardą. Stepas ir Valentinas treniruojasi ant dėnio. Rytais ir vakarais prisijungiu ir aš. Bėgiojame, šokinėjame, tik viena nelaimė — nėra kas Žičkaus sprandą pasukinėja... Mudu abudu neįveikiava. Dėl to jis truputį nusiminęs. Jis neturi kompanijono.

Liepos 1 d. krantų jau nebesimato. Šeštą val. mes nusiprausę ir apsivilkę «Lithuanijos» uniformą, einame į I kl. salę daryti pratimų. Salė apie 40 m. Pabėgioti vietos užtenka. Prisirenka ir žiûrovų. Daugumai pa-



JUOZAS VASILIAUSKAS,
mûsų laikraščio bendradarbis, dabar dalyvauja Lietuvos Tautinėje Olimpijadoje.

tinka Pakalnio trišokis. Kiti stebisi žiûrėdami į Žičkų. Vienas sako, kad tai Šmelingo brolis, kitas ginčija, kad tai esąs lietuviškas Karneira. Ir visi patylomis skaito ant mûsų treningų «LITHUANIA». Mes tik pučiame krûtines. Mums šilta...

Po pusryčių Valentinas su Steponu traukia operas, o aš einu į 1 kl. parodyti lietuviškas spalvas ir vėl kokį prancûzą apstatyti. Šį kartą buvo sunkiau Su manim susikirto laivo šturmanas. Viena šachmatų partija užtruko apie tris valandas. Bai gėva lygiomis.

Šiandien per pietus Stepui pastatė jau dvi bonkas vyno ir klausė:

— Ar užteks? Visų nuotaika gera. Mes jau pradedame kal bėti prancûziškai. Prancûzai ste biasi, kad mes labai geri jų mo kiniai, o mes stebimės, kad ju kalba labai panaši į portugalų.

(Bus daugiau)



Poet. K. JÛRA,
„Lietuvio“ bendradarbis Lietuvoj.



A. a. poet. ATKOČAITIS — GYTIS. Buvęs „Lietuvio“ redaktorius ir bendradarbis.



Mok. J. JURGILAS,
„Lietuvio“ bendradarbis.



A. a. B. STEPONAITIS,
„Lietuvio“ bendrad.





Mok. L. MAJIENĖ, „Lietuvio“ bendradarbė ir Ats. kap. A. MAJUS „Lietuvio“ bendradarbis.

AR ESI IŠSIRAŠĘS LAIKRAŠTĮ «LIETUVĮ»?



Mok. O. PAŽĖRIENĖ,
S. Paulo lietuvių mergaičių skaučių vadė,
„Lietuvio“ bendradarbė.



KAZYS BRATKAUSKAS,
«Lietuvio» bendradarbis.



Mok. ST. IVANAUSKAS,
„Lietuvio“ bendradarbis.

Susitikimo entuziazmas

Vilniaus krašto ir užsienių lietuviai Tautinėje Olimpijadoje.

Pirmąja Tautine Olimpijada Lietuva jau eilė dienų džiaugiasi. Jau yra paaiškėję ir atskirų sporto varžybų rezultatai. Juose gražiai yra pasirodę tiek užsienių lietuviai, tiek Lietuvos sportininkai, pasiekdami naujų Lietuvos sporto rekordų. Visa tai Lietuvos sporto pasaulyje kelia entuziazmą. Tačiau ir plačioji Lietuvos visuomenė gyvena gal dar didesniu entuziazmu, negu sportininkai. Joje ypatingą džiūgesį kelia gausingas lietuviškas jaunimas, suvažiavęs iš Vilniaus krašto ir eilės užsienių kolonijų.

Pirmiausia Lietuva nudžiugo pamačiusi Jungtinių Valstybių lietuvius, atvykusius į Olimpijadą. Šiaurės Amerikos lietuvių jaunimu visuomenė domisi ne tik kaip gerais sportininkais, bet ir tautiniu požiūriu. Lietuvos spaudoje kartas nuo karto pasirodo ar Amerikos veikėjų ar atsilankančių Amerikos lietuvių pareiškimai apie grėsiantį Amerikos lietuvių jaunimui nutautėjimo pavojų. Dėl to Lietuvos visuomenė labai jautriai priima kiekvieną Amerikos lietuvių jaunimo pareiškimą ir ji yra ne paprastai dėkinga jam už atsilankymą.

Tas džiaugsmas Lietuvos visuomenėje yra juo didesnis, kad nežiūrint to, jog tas jaunimas yra gimęs ir augęs Šiaurės Amerikoje, jis vis dėlto moka savo tėvų kalbą, gyvai domisi savo tėvų gimtine ir noriai bendrauja su Lietuvos visuomene. Amerikos lietuviai sportininkai yra Olimpijados favoritai, Amerikos lietuvių choras „Pirmyn“, dirigento Steponavičiaus vadovaujamas, yra užkariavęs Lietuvos visuomenės širdis ir nespėja savo menu su ja pasidalinti. Jis visur kviečiamas, jam visur kelia mos ovacijos, jo pasisekimas yra dar nematytas Lietuvoje. Olimpijados proga įvykęs Amerikos lietuvių ir Lietuvos visuomenės bendravimas turės milžiniškos reikšmės lietuvių tautos ryšių sustiprėjimui su užjūrio broliais.

Toks pat nuoširdus ir džiaugsmo kupinas ryšys Olimpijados proga yra užsimezgęs ir su retais Anglijos ir Brazilijos svečiais — vietos lietuvių kolonijų atstovais. Taip pat šiltai Lietuvos visuomenė sutiko savo brolius, gyvenančius kaimyninėje Latvijoje. Jų atvyko daugiausia, nes Latvija nuo Lietuvos yra ne tik arti, bet ir turi gausingą lietuvišką koloniją — apie 25.000 lietuvių.

Olimpijada Lietuvos visuomenei suteikė didelę ir malonią staigmeną — Vilniaus krašto sportininkų ir ekskursininkų atvykimu. Iš karto buvo žinių, kad Vilniaus lenkų administracija nelinkusi lietuvių į laisvąją Lietuvą išleisti. Dėl to jų atvykimas į Olimpijadą Kauno visuomenei buvo tikra šventė. Vilniaus krašto lietuvius stotyje sutiko daugtūkstantinės minios, džiūgaudamos ir laimės ašaromis juos sveikindamos. Vilniaus krašto sportininkų vadas Žižmaras, kuris, lenkų ultimatumo proga vieno lenkų atsargos karininko išprovokuotas, dėl Lietuvos garbės kovėsi su tuo karininku kardais ir jį nugalėjo, nuo stoties į miestą buvo ant rankų atneštas. Tokios pat ovacijos vilniečius lydėjo stadione, atidarant Olimpijadą. Milžiniška minia su jais traukė Kauno gatvėmis ir prie Nežinomojo Kareivio kapo, kur vilniečiai nulenkė savo galvas, turbūt, prisimindami sunkias atgimusios Lietuvos kovas dėl Vilniaus.

Kai šios eilutės bus skaitomos gal Olimpijada jau bus pasibaigus. Tačiau jos rezultatai tautiniu požiūriu Lietuvai jau ir dabar yra paaiškėję. Išblaškytoje po pasaulį lietuvių tautos dalyje yra gilus tautiškumo jausmas Jį siekia glaudžių vienybės ryšių su savo senąja gimtine. Olimpinis susitikimas pasaulio lietuvius sujungs dar į stipresnę ir vieningesnę šeimą, paskatins juos dar didesniems darbams, iš kurių tėvynė Lietuva ir visa lietuvių tauta galės susilaukti dar gražesnio kilimo ir klestėjimo. Tikėsime, kad sekantieji Lietuvos nepriklausomybės jubiliejai virs pasaulio lietuvių jaunimo susitikimo tradicija, kuri ugdys ir stiprins lietuvių tautos vienybę ir susipratimą.

Volgos Maskvos kanalas -- didžiausias pasaulyje.

„Izvestija“ pateikia įdomių smulkmenų apie Volgos Maskvos kanalą, kuris jau pripildytas vandeniu. Kanalas aprūpins Maskvą Volgos vandeniu ir sujungs sostinę trumpiausiu keliu su Volga. Dėl kanalo vandens kelias iš Maskvos į Leningradą sutrumpėja 1.100 kl. Bendras kanalo ilgis — 128 kl. Visu kanalu galės kursuoti didieji Volgos laivai. Milžiniškas vandens baseinas kanalui prie Volgos vadinasi „Maskvos jūra“ ir turi 327 kv. kl plotą. Iš to ploto visi sodžiai ir miesteliai buvo nukelti.

Prie kanalo pastatyta eilė hidroelektros stočių. Didžiausia iš jų siekia 32.000 kwt. Kai kur po kanalu praeina keliai tuneliais, kai kur viršum — tiltais. Kanalas didžiausias pasaulyje ir turi 200 statinių. 4 klm nuo Volgos yra vad. avariniai vartai, kurie gali jį greitai išjungti avarijų atveju. Kanalas kainavo 1.941. 300.000 rublių.

DĖMESIO! «Lietuvio» Administracijoje, Rua Bandeirantes Nr. 474 galima gauti pavieniais numeriais įvairių laikraščių ir žurnalų iš Lietuvos, Amerikos ir Argentinos. Taip pat galima ir užsiprenumeruoti.



Ats. kap. J. ČIUVINSKAS,
„Lietuvio“ bendradarbis.



Insp. SIMAS BAKŠYS,
nuolatinis „Lietuvio“ bendradarbis.

Anglija dėl
stavo, tačiau
bė nenusilei-
rybos, tačiau
ik su anglais.
ûlymu Meksi-
kraščiai rašo,
ilti rimtas ki-
kos ir M ek-

ubausti
asmens.

las nubaudė
yventojus už
kė sukilėlių
ukilėlių nau-

apdės
ais.

Mok. LIONGINAS GAIGALAS,
buvęs „Lietuvio“ redaktorius.

Rio de Janeiro, Bolo
Kiel, Holtenau ir GDY
S/S PULASKI
1/VIII, 20/X, 22/XII 1
S/S KOŠCIUSK
31/VIII, 21/XI 1938 ir
3-čios klasės su kab
kortės kaina iš Santos
tik 1:754$000
Puikiausi patogumai
nėse, 1 ir 2 klasės kab
Laivakortės parduod
S. PAULO, RUA LIB
BADARÓ, 561
sobreloja. Tel. 2-3
Agencia Poloneza de V



Agr. JONAS ZABROCKIS,
nuolatinis „Lietuvio“ bendradarbis.



BR. ŠUKEVIČIUS,
vyriausias „Lietuvio“ raidžių rink.



F. ČEMARKA,
„Lietuvio“ bendradarbis.



MIKAS VENCKUS,
„Lietuvio“ bendrad. feljetonistas.



Mûsų laikraščio bendradar. Lietuvoje
M. RUSECKAS.

Ed. Pažėra.

Tolerancijos reikalu.

Žodis telerancija, nors ir svetimas (lotiniškas,) dažnai pas mus yra vartojamas, tačiau ne visi žino jo prasmę. Tolerancija reiškia visapusišką pakentimą greta savęs kitų žmonių. Tas pakentimas turi labai plačią reikšmę už tat reikalingas platesnio paaiškinimo. Be to, su tinkamai suprasta tolerancija surišta ir tolimesnė mūsų kolonijos pažanga, tad verta visiems šiuo klausimu susidomėti.

SENIAU IR DABAR.

Senovėje laukinis žmogus, sutikęs svetimos giminės laukinį, laikė ji savo priešu ir stengėsi jį nužudyti. Fizinė jėga buvo įstatymas, kurio privalėjo silnesnieji klausyti. Vėliau giminės pradėjo vienos kitas pakęsti, tarp savęs bendrauti ir, pagaliau, sudarė tautas, valstybes.

Tauta nepakentė kitos. Ėjo kruvinos tautų kovos. Laikui bėgant, tautos taipat pradėjo tarp savęs santykiauti, geriau sugyventi. Rasė nepakentė rasės. Dabar gi jis kai kur jaučiusi lygiateisis su baltuoju žmogumi pilietis.

Didelė nelygybė buvo tarp vienos valstybės gyventojų. Vieni vadinosi bajorais—ponais ir turėjo savo rankose viso krašto valdymą ir bemaž visus turtus. Kiti vadinosi valstiečiais, buvo laisvi, bet nedalyvavo krašto valdyme ir buvo neturtingi. Treti — vergai, baudžiauninkai neturėjo jokio turto ir jokių teisių ir buvo ir jokių teisių ir buvo ponų nuosavybe. Vergai tik už maistą privalėjo ponams dirbti, buvo laikomi gyvulio vietoje, parduodami ir mainomi į gyvulius. Dabar visuomeniškai santvarkai pakitėjus visose kultūringose valstybėse luominiai skirtumai pranyko. Vergijos likučiai baigiami naikinti ir labiausiai atsilikusiose šalyse.

Buvo laikai, kada mokslininkus, naujų idėjų skelbėjus, atradėjus laikė pamišeliais, svajotojais, burtininkais ir net pavojingais visuomeniškai tvarkai žmonėmis. Nemaža garsių mokslininkų, naujų idėjų skleidėjų skaudžiai nukentėjo tais tamsiausiais laikais vien už tai kad išdrįso naujas mintis skleisti.

Dar daugiau neapykantos senaisiais laikais pasireiškė tikybų atžvilgiu. Nė viena tikyba greta savęs negalėjo pakęsti kitos. Kiekvienas tik savo tikėjimą laikė neklaidingu.

Ėjo žiaurios tikybinės kovos. Ypatingai pagarsėjo «Kryžiaus karai», kur krikščionys kariavo su muzulmonais. Vėliau su didžiausiu žiaurumu buvo naikinami eretikai — tikėjimo atskalūnai. Pagaliau, žiauriai kovojo tarp savęs atskiros tikybinės sektos. Ir senovės Lietuvai savo laiku nemaža teko nukentėti nuo kryžiuočių, kurie jėga Lietuvai bruko krikščionybę. Dabar tikybinės kovos, kad ir tebesitęsia, bet tik žodžiu ir raštu.

(B. d.)



i pirmoj klasėj prie stalo. Kol priplaukėm e, aš jau spėjau įsijono vardą. Stepas ir treniruojasi ant dėir vakarais prisijunBėgiojame, šokinėjaBRCna nelaimė — nėra s sprandą pasukinėLietuv abudu neįveikiava. ruputį nusiminęs. Jis panijono.

———

d. krantų jau nebeštą val. mes nusiprausivilkę «Lithuanijos» einame į I kl. salę dapmų. Salė apie 40 m. vietos užtenka. PrisiLietuvi žiūrovų. Daugumai paTai



JUOZAS STANKŪNAS,
„Lietuvio" bendradarbis.

Nesuėiumpamas Indijos fakiras.

Kaž kur Indijos laukinėje šiaurės vakarų srityje, nuoguose kalnuose slapstosi didelio ūgio vyras su raudonai nudažytais plaukais ir barzda, apsirengęs plačiu apsiaustu ir siaurutėmis kelnėmis. Jis žino, kad dabar jo ieško šeši tūkstančiai anglų kareivių. Šis žmogus yra fakiras Mirga Ali Khanas, kuris jau 12 metų kelia nerima prieš anglų valdžią, o pastaruoju laiku pasidaręs visai pavojingas anglams. Mirga Ali Khanas yra puikus einu į 1 kl. pabai geras šaulys. spalvas ir vėl šautuvais, kurie apstatyti. Šį kaglų ginklų arsena Su manim susiš kur jis gyvena, to manas. Viena š. Anglų slaptosios užtruko apie tr tai ieško jo ir kal gėva lygiomis. iuose, bet niekur Šiandien per Fakiras moka ne pastatė jau dvi it persikelti iš vieklausė: kitą, o vietos gy-

— Ar užteks? gera. Mes jau bėti prancūzišk biasi, kad mes kiniai, o mes s kalba labai pa katą nešiokite KINIUS

(Bus

ca FOTOPAN

AR ESI IŠSIR ią 10% nnolaidą. skas fotografijai.

«LI

apsaugoti savo

vėntojai juo fanatiškai pasitiki Jis čiabuvius moka sujaudinti iki beprotiškumo ir tada čiabuviai sutinka daryti viską. ką jis įsako. Pernai spalių mėn. fakiro šalininkai nušovė kelioliką anglų kareivių. Anglai tuoj į neramumų vietą pasiuntė kariuomenę, kur tuoj viskas nurimo. Bet vos anglų kariuomenė išsikraustė, vėl atvyko fakiras ir vėl prasidėjo neramumai. Dabar Indijos šiaurės vakarų daly je vėl veikia gaujos, kurios už puola anglus ir kurioms vadovauja Mirga Ali Khanas. Neseniai buvo nužudyti anglų 2 karininkai, kurie važiavo per fakiro giminės teritoriją. Žudikus surasti anglams iki šiol nepavyko. Dabar Indijos vyriausybė įsakiusi bet kokia kaina suimti fakirą.



ALOYZAS SADONIS,
„Lietuvio" korespondentas.

Dabartiniai žmonės ilgiau gyvena.

Amerikos draudimo bendrovių organizacija skelbia visiems įdomią statistiką.

1911—1912 met. draudimo bendrovės buvo apskaičiavusios, kad žmogus vidutiniškai gyvena 46,63 met. Pagal tą skaičiavimą jos nustatė ir gyvybės draudimo tarifus.

Per 25 met. viešoji higiena, medicina ir gyvenimo racionalizacija taip toli pažengė, kad vidutinis žmogaus amžius pašoko iki 60,31 metų. Ta aplinkybė leidžia Amerikos draudimo bendrovėms žymiai atpiginti gyvybės draudimo tarifus. Prieš 25 metus draudimo bendrovės senesniems kaip 45 m. žmonėms gyvybes labai nenoriai draudė, o drausdamos taikė labai aukštus tarifus, dabar šiokio amžiaus žmonėms gyvybes jau noriai ir pigiai draudžia.

Santa Casa Gydytojas

DR. F. CALDEIRA ALGODOAL

Moderniškiausias bendrosios klinikos įrengimas.
Vidujinių ir kitokių ligų specialistas.

Rua Barão de Itapetininga, 120 sala 309
3° andar. Priima nuo 1 41/2 val. vakaro.
LIETUVIAMS NUOLAIDA.

Vaikų Kampelis

Simas Bakšys.

Nauja Lopšinė.

Oi užmik, mažyti, saldžiu miegeliu
Ir sapnuok Tėvynę... Liūli, liūli — liū.
Ilsta mano rankos, neramu širdy:
Nežinau kas laukia tavęs ateity.

Sunku yr atspėti likimas žiaurus.
Auk stiprus ir sveikas, kovoj būk kantrus.
Daug karių suklupo, suklupsi ir tu,
Bet pakilk, kaip vyras, tęst žygius kitų!

Užmik, mažulėli, motinos glėby,
Būsi didis vyras tu tėvų šaly...
Ilgu man čia ilgu už tų vandenų,
Mirčiau dar šiandieną, bet — tau gyvenu...

Užmik, mažulėli, liūli, liūli — liū.
Užmik, sūnytėli, tarp baltų gėlių.
Laimė tau dar šypsos ant rankų mamos.
Oi užmik, mažyti, prie širdies karštos!

Oi užmik, mažyti, kol liūliuot galiu.
Merk abi akytes. Liūli, liūli — liū.

São Paulo,
1938-7-30.

Kaip gyvena karalaitis Petras.

Janina Rickiūtė.

Jaunutis Jugoslavijos karalius yra labai darbštus. Kelia 6,30 val. ryto. Pusryčiams gauna ko šikės „herkules", arbatos, duonos gabaliuką su marmoliadu. Paskui jaunas karalaitis jodinė-



Vytautas Tamošauskas,
Dr. V. Kudirkos v. mokyklos mokinys „Mažųjų Pasaulio" ir Vaikų kampelio bendradarbis.

ja raitas ant savo arkliuko karininko globoje.

Nuo 8 iki 12 val. mokosi. Karalaitis Petras mokosi viso to, ka ir kiti jo vienmečiai. Be to, turi mokytis penkių kalbų: serbų, prancūzų, vokiečių, anglų ir rusų. Mokosi dar Jugoslavijos istorijos, savo šeimos ir valstybės teisių. Lavinasi ir karo moksle.

Po pamokų karalius valgo kukų valgį, motinos ir brolių draugystėj. Tris kartus savaitėje, kartu su būreliu vienmečių turi gimnastikos pamoką. Po pietų Petriukas turi truputį laisvo laiko, kurį praleidžia žaisdamas su broliais arba pasivažinėdamas automobiliu. 7,30 val. vakarienė. Dar pusė valandos laisvo laiko ir jauno karalaičio diena baigiasi.

Mokėk užkituoti.

Suskilusius medinius daiktus sutaisyti visai nesunku. Tik reikia pasidaryti tam tikros košelės, kito. Kitą daryk šitaip: iš tirpink vandeny ploną, vynioją mą popierį, jį gerai su klijais sumaišyk, pridėk truputį degtos magnezijos ar kreidos ir, jei reikia, paprastų dažų, kad košelė įgautų klijuojamo daikto spalvą. Dabar su ja jau galima užkamšyti visus plyšius ir skyles.



Juozas Balčiūnas, Dr. V. Kudirkos v. mokyklos mokinys „Mažųjų Pasaulio" ir Vaikų kampelio bendradarbis.

Kiek avių?

Vienas ūkininkas turi mažiau kaip 700 avių. Jei jis po dvi avis iš tvarto varo, tai viena avis lieka, jei varo po tris, taip pat vieua lieka. Net jei jis varo po keturias, po penkias ar po šešias, — vis tiek viena avis lieka. Bet jei varo po septynias, tai tvarte nieko nebelieka. Kiek avių ūkininkas turi?

Ivairios žinios

Vengrų kolonija rengia dideli koncertą.

Vengrų kolonija São Paulo mieste rugpiûčio 20 dieną rengia didelį koncertą „Municipal" teatre.

Koncertas rengiamas pirmojo Vengrijos karaliaus Šv. Stepono I viešpatavimo 900 metų sukaktuvių proga.

Koncerto programą paskelbsime sekančiam „Lietuvio" nume ry. Teko patirti, kad į šį koncertą bus kviečiami žymesnieji lietuvių kolonijos asmens.

Svetimtaučių laikraščių registracija.

Laikraščiai praneša, kad dabar svetimtaučių laikraščius, išeinančius Brazilijos teritorijoje, teisingumo ministerija registruos tik pradėjus veikti naujam imigracijos įstatymui. Reiškia, visi laikraščiai, kurie iki šiol neužsiregistravo, dabar nebus registruojami. Dar tebėra neuž registruotas ir italų dienraštis S. Pauly „Fanfulla".

Pažymėtina, kad „Lietuvis" teisingumo ministerijoj užregistruotas vienas iš pirmųjų.

Vysk. M. Valančiaus mokyklos T. Komiteto priėmimas DULR Pirmininkui.



Lietuvos Konsulato sekretorius STASYS REMENČIUS.

Vysk. M. Valančiaus lietuvių mokyklos tėvų komitetas rugpiûčio 4 dieną savo patalpoje surengė priėmimą DULR pirmininkui p. R Skipičiui. Be p. Skipičio ir visų tėvų komiteto narių bei mokyklos vedėjo, priėmime dalyvavo Lietuvos Konsulas p. A. Polišaitis su ponia sekret. J. Čiuvinskas, Liet. S-gos Brazilijoj pirm. J. Džiugelis, A. Majus, red. St. Vancevičius, mokytojai J. Jurgilas ir St. Ivanauskas bei dar keletas svečių. Priėmime p. Skipitis trumpai papasakojo apie Lietuvą ir savo kelionės tikslą. Inspektorius S. Bakšys papasakojo apie Vysk. M. Valančiaus mokyklos būklę.

Vaišės praėjo labai gražioje nuotaikoje. Tai buvo pirmasis priėmimas p. R Skipičiui mûsų kolonijoje.

DULR Pirmininkas aplankė redakciją.

Rugpiûčio 5 dieną „Lietuvio" redakciją ir Lietuvių Namus aplankė DULR Pirmininkas p. R. Skipitis ir Lietuvos Konsulas p. A. Polišaitis. P. R. Skipitis buvo supažindintas su naujųjų Lietuvių Kultûros rûmų planais ir projektais. Pasikalbėta įvairiais svarbesniais klausimais.

Rio de Janeiro pastatoma kasdien po dešimt namų.

Statistikos žiniomis, Brazilijos sostinėje Rio de Janeiro kiekvieną mėnesį pastatoma 300 su virš šum namų, tai yra, po 10 namų kiekvieną dieną.

Rio de Janeiro dabar turi pusantro milijono gyventojų.



ANTANAS ŠIMBELIS, „Lietuvio" korespondentas.

Meksika nesutinka.

Visame pasauly didelę sensaciją sukėlė Meksikos vyriausybės žygis, kuriuo buvo nusavintos didelės žibalo kasyklos Meksikos teritorijoje, kurios priklausė Amerikos, Anglijos ir tų svetimų valstybių kapitalistams. Amerika ir Anglija dėl šio žygio užprotestavo, tačiau Meksikos vyriausybė nenusileido. Prasidėjo derybos, tačiau susitarti pavyko tik su anglais. Su Amerikos pasiûlymu Meksika nesutinka. Laikraščiai rašo, kad dėl to galįs kilti rimtas kivirčas tarp Amerikos ir Meksikos.

Madride nubausti mirtimi 23 asmens.

Madrido tribunolas nubaudė mirtimi 23 vietos gyventojus už tai, kad jie palaikė sukilėlių pusę ir šnipinėjo sukilėlių naudai.

Nevedusius apdės mokesčiais.

Brazilijoj svarstomas projektas apdėti mokesčiu visus nevedusius, sulaukusius tam tikro amžiaus. Nevedusieji turės mokėti mokesčius valstybei, o valstybė iš savo pusės gausingas šeimas.

Brazilijos laikraščiai nurodo, kad Brazilijos milžiniškoj teritorijoj gyvena, palyginamai, nedaug gyventojų, todėl esą būtinai reikalinga visomis priemonėmis didinti tautos prieauglį.

Sovietai ir Japonija siunčia savo kariuomenę i frontą.

Naujasios žinios praneša, kad Sovietų Rusija ir Japonija siunčia savo kariuomenės dalis į Mandžiûrijos pasienį, kur įvyko konfliktas. Laukiama labai stipraus susirėmimo iš abiejų pusių. Japonija Sovietų vyriausybei pasiuntė notą. Atrodo, kad karas tarp valstybių neišvengiamas.

Redakcijoj yra laiškai:

St. Asadauskui, A. Asminavičiui, P. Bartašiui, J. Bagdonui, J. Dudorenkai, T. Davolytei, (Šukienei), V. Girčiui, E. Guzikaus, kui, P. Gabrelaičiui, J. Juciui, I. Lisiûnui, J. Masiuliui, F. Neriui J. Ponetauskui, S. Stasiulaičiui, A. Suopiui.



Gdynia - Amerika

Linhas de Navegação S. A.

Pietų Amerikos linija

Laivų išplaukimas iš Santos į Rio Grande, Montevideo ir Buenos Aires

S/S PULASKI

7/X ir 9/XII 1938 m.

S/S KOŠCIUSKO

18/VIII, 8/XI 1938 ir 13/I 1939 m.

Laivų išplaukimas iš Santos į Rio de Janeiro, Bologne s/m, Kiel, Holtenau ir GDYNIA

S/S PULASKI

1/VIII, 20/X, 22/XII 1938 m.

S/S KOŠCIUSKO

31/VIII, 21/XI 1938 ir 25/I 1939

3-čios klasės su kabina laivakortės kaina iš Santos į Kauną tik 1:754$000

Puikiausi patogumai luksusinėse, 1 ir 2 klasės kabinose.

Laivakortės parduodamos:

S. PAULO, RUA LIBERO BADARÓ, 561

sobreloja. Tel. 2-3851

Agencia Poloneza de Viagens.

Knygų skaitytojams pranešimas

Pranešame visiems Liet. S-gos Brazilijoj centrinio knygyno skaitytojams, kad nuo liepos 15 dienos PERTVARKOMAS KNYGYNAS, todėl visi skaitytojai prašomi galimai greičiau grąžinti paimtas skaityti knygas. Knygynas tvarkyti bus baigtas rugpiûčio 1 dieną. Pertvarkius knygyną knygos bus duodamos skaityti senąja tvarka.

Nuo rugpiûčio 1 dienos knygynas bus papildytas daugybe naujų geriausių lietuviškų knygų.

Knygyno Vedėjas.

GERIAUSI LAIKRAŠČIAI IŠ LIETUVOS „DARBAS" IR „MŪSŲ KRAŠTAS"

galima užsiprenumeruoti „Lietuvio" redakcijoje. Prenumeratos kaina metams tik 20$000, pusmečiui 10$000.

Pinigus siųsti, pažymint už kurį laikraštį, šiuo adresu:

„Lietuvis" Caixa Postal 1764

S. Paulo.

„KARIO", „TRIMITO" IR „JAUNOSIOS KARTOS" prenumerata metams tik 40$000, pusmečiui 20$000. Užsiprenumeruokite bent vieną iš tų gražiausių ir puikiausių žurnalų iš Lietuvos, išeinančių kas savaitę.

Užsiprenumeruoti galima „Lietuvio" redakcijoj darbo valandomis. Pinigus siųsti, pažymint už kurį žurnalą siunčiama, šiuo adresu: „LIETUVIS" C. POSTAL 1764 S. PAULO.

NAUJASIS BRAZILIJOS ISTATYMAS

reikalauja, kad visi Brazilijoj gyvenantieji svetimšaliai iš šiimtų Caderneta de Identidade. Visas tuo reikalu informacijas ir patarnavimus teikia

Lietuvių Informacijų Biuras.

Rua Josė Bonifacio Nr. 390 sobreloja Tel. 3-3296 S. Paulo.

Ten pat rašomi prašymai įvairioms įstaigoms, priimami vertimai, dokumentai ir t. t.

Savo tautiečiams patarnaujame greitai ir sąžiningai. Patarimus ir informacijas Lietuviams teikiame nemokamai.

Biuras atidarytas kasdien nuo 8 val. ryto iki 6 val. vakaro.

Tik 54 kilometrai nuo S. Paulo miesto, gražioj ir sveikoj vietoj gali puikiausiai isikurti

50 LIETUVIŲ KOLONISTŲ ŠEIMŲ

Užperkant ûkį tik su 500 milreisų įnašo ir likusią sumą išmokant per daug metų prieinamiausiomis sąlygomis. Žemė su stambiu mišku. Garantuotos galimybės uždarbio ligi 400$000 į mėnesį kiekvienam suaugusiam žmogui vietoje. Net mažamečiams vaikams yra vietoje lengvo ir pelningo pašalinio uždarbio. Kiekvienas naujakuris prie geros valios gali labai greitu laiku tapti stipriu ir nepriklausomu ûkininku. Naujakuriams duodamos visokios lengvatos.

Lietuvių kolonijos steigimas šioje vietoje jau pradėtas, nes jau keletas rimtų lietuvių kolonistų ten apsigyveno ir pradėjo kurtis. Patartina kiekvienam lietuviui kolonistui neatideliojant šioje vietoje įsigyti žemės sklypą, kur jo ateitis bus visada užtikrinta.

Dėl smulkesnių žinių kreiptis į EMPREZA DE TERRAS E COLONIZAÇAO PIRATININGA. Rua Libero Badaró, 488 4 andar, sala 38 S. Paulo.

Ten pat galima gauti SVEIKŲ PATARIMŲ dėl giminių bei draugų parsikvietimo iš Europos.

Už apmokamus skelbimus Redakcija neatsako.